

Официален вестник на Европейския съюз

С 138

Издание
на български език

Информация и известия

Година 58
27 април 2015 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2015/С 138/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2015/С 138/02 Дело С-463/12: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Corydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 5, параграф 2, буква б) и член 6 — Право на възпроизвеждане — Изключение — Копиране за лично ползване — Възпроизвеждане, извършено с помощта на карти памет на мобилни телефони — Справедливо обезщетение — Възнаграждение върху носителите — Равно третиране — Възстановяване на възнаграждението — Минимална вреда) 2

2015/С 138/03 Съединени дела С-93/13 Р и С-123/13 Р: Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Versalis SpA, по-рано Polimeri Europa SpA, Eni SpA и Versalis SpA, по-рано Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на хлоропренов каучук — Правоприемство между производители — Отговорност за неправомерното поведение — Глоби — Повторност на нарушението — Правомощие за пълен съдебен контрол). 4

BG

2015/C 138/04	Дело C-143/13: Решение на Съда (девети състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj — Румъния) — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA (Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в договорите, сключвани между търговец и потребител — Член 4, параграф 2 — Преценка за неравноправния характер на договорните клаузи — Изключване на клаузите, свързани с основния предмет на договора или със съответствието на цената или възнаграждението, когато те са съставени на ясен и разбираем език — Клаузи, които предвиждат „комисиона за риск“, събирана от кредитодателя и които му разрешават при определени условия да променя едностранно лихвения процент).	4
2015/C 138/05	Съединени дела C-144/13, C-154/13 и C-160/13: Решение на Съда (първи състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13) (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Приспадания — Случаи на освобождаване — Доставка на зъбни протези)	5
2015/C 138/06	Дело C-343/13: Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal do Trabalho de Leiria — Португалия) — Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT) (Преюдициално запитване — Режим на сливанията на акционерни дружества — Директива 78/855/ЕИО — Сливане чрез придобиване — Член 19 — Последници — Прехвърляне към придобиващото дружество на всички активи и пасиви на придобиваното дружество — Нарушение, извършено от придобиващото дружество преди сливането — Установяване на нарушението с административно решение след сливането — Национално право — Прехвърляне на отговорността на придобиваното дружество за административни нарушения — Допустимост)	6
2015/C 138/07	Дело C-359/13: Решение на Съда (трети състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (Преюдициално запитване — Свободно движение на лица — Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС — Гражданин на държава членка — Пребиваване в друга държава членка — Следване в откъсморска страна или територия — Запазване на отпуснатото финансиране за висше образование — Изискване за пребиваване през „три от шестте години“ — Ограничаване — Обосноваване)	6
2015/C 138/08	Дело C-472/13: Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht München — Германия) — Andre Lawrence Shepherd/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Убежище — Директива 2004/83/ЕО — Член 9, параграф 2, букви б), в) и д) — Минимални стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или на лицата без гражданство като бежанци — Условия за получаване на статут на бежанец — Действия на преследване — Съдебно преследване и наказване на лице от състава на въоръжените сили на Съединените щати, отказало да служи в Ирак)	7
2015/C 138/09	Дело C-479/13: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Прилагане на намалена ставка — Доставка на дигитални или електронни книги)	8
2015/C 138/10	Дело C-502/13: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Прилагане на намалена ставка — Доставка на дигитални или електронни книги)	9

2015/C 138/11	Съединени дела C-503/13 и C-504/13: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13) (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Отговорност за дефектни стоки — Директива 85/374/ЕИО — Член 1, член 6, параграф 1 и член 9, първа алинея, буква а) — Кардиостимулатор и имплантируем автоматичен дефибрилатор — Риск от повреда на стоката — Телесна повреда — Отстраняване на апарата, за който се твърди, че е дефектен, и поставяне на друг апарат — Възстановяване на разходите по операцията)	9
2015/C 138/12	Дело C-512/13: Решение на Съда (голям състав) от 24 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Pays-Bas) — C.G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС — Равно третиране на всички чуждестранни работници — Данъчно предимство, състоящо се в необлагане на заплащана от работодателя надбавка — Предимство с фиксиран размер — Работници от държава членка, различна от държавата членка по местоработата им — Условие да са живели на определено разстояние от държавата членка по местоработата)	10
2015/C 138/13	Дело C-515/13: Решение на Съда (седми състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Ingeniørforeningen i Danmark, от името на Poul Landin/Tekniq, от името на ENCO A/S — VVS (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Член 6, параграф 1 — Разлика в третирането на основание възраст — Национална правна уредба, съгласно която не се изплаща обезщетение при уволнение на работниците, които към момента на прекратяване на трудовото им правоотношение имат право на пенсия по общата пенсионноосигурителна схема).	11
2015/C 138/14	Дело C-534/13: Решение на Съда (трети състав) от 4 март 2015 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare и др./Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl (Преюдициално запитване — Член 191, параграф 2 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Национална правна уредба, която не предвижда възможност за администрацията да налага на собствениците на замърсени терени, които не са участвали в замърсяването, изпълнението на мерки за предотвратяване и отстраняване и която предвижда само задължение за оздравяване на разнските за осъществените от администрацията действия — Съпоставимост с принципите: „замърсителят плаща“, предпазните мерки и превантивните действия, приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда)	12
2015/C 138/15	Дело C-547/13: Решение на Съда (десети състав) от 4 март 2015 г. (преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa — Латвия) — „Oliver Medical“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиции 8543, 9018 и 9019 — Лазерни апарати и апарати с ултразвук, както и техните части и принадлежности)	12
2015/C 138/16	Дело C-553/13: Решение на Съда (трети състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohtus — Естония) — Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS (Преюдициално запитване — Косвени данъци — Акцизи — Директива 2008/118/ЕО — Член 1, параграф 2 — Облагаемо с акциз течено гориво — Данък върху продажбите на дребно — Понятие „специално предназначение“ — Предварително определено предназначение — Организация на обществения транспорт на територията на града)	13
2015/C 138/17	Дело C-559/13: Решение на Съда (голям състав) от 24 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald (Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Пряко данъчно облагане — Данък върху доходите — Възможност за приспадане на издръжка, плащана срещу дарение в рамките на делба на наследство приживе — Изключване на чуждестранните лица)	14

2015/C 138/18	Дело C-564/13 P: Решение на Съда (пети състав) от 26 февруари 2015 г. — Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Европейска комисия (Обжалване — Член 340, първа алинея ДФЕС — Договорна отговорност на Съюза — Член 272 ДФЕС — Арбитражна клауза — Шеста рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Договори, свързани с проектите Ontogov, FIT и RACWeb — Допустими разходи и авансово платени суми от Комисията — Установителен иск — Липса на възникнал и все още съществуващ правен интерес)	15
2015/C 138/19	Дело C-585/13 P: Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. — Europäische-Iranische Handelsbank AG/Съвет на Европейския съюз, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Европейска комисия (Обжалване — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран, взети с цел да се предотврати разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на финансови средства — Ограничаване на прехвърлянето на финансови средства — Подпомагане на посочени образувания да избегнат ограничителни мерки или да ги нарушат)	15
2015/C 138/20	Дело C-623/13: Решение на Съда (първи състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter (Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4 — Материален обхват — Данъци върху доходите от имущество — Обща социална вноска — Вноска за изплащане на социалния дълг — Социална удръжка — Допълнителна вноска върху социалната удръжка — Финансиране на задължителни схеми за социална сигурност — Пряка и достатъчно релевантна връзка с някои клонове на социалната сигурност)	16
2015/C 138/21	Дело C-667/13: Решение на Съда (втори състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal do Comércio de Lisboa — Португалия) — Estado português/Banco Privado Português SA, в ликвидация, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Държавна гаранция по заем — Решение 2011/346/ЕС — Въпроси относно валидността — Допустимост — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Мотивиране — Засягане на търговията между държавите членки — Член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС — Сериозни затруднения в икономиката на държава членка)	17
2015/C 138/22	Дело C-691/13: Решение на Съда (трети състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances (Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 89/105/ЕИО — Член 6, точка 2 — Изготвяне на списък с лекарствените продукти, които могат да бъдат реимбурсирани от здравноосигурителните каси — Изменение на условията за реимбурсиране на лекарствен продукт с оглед подновяване на включването му в такъв списък — Задължение за мотивиране)	17
2015/C 138/23	Дело C-6/14: Решение на Съда (първи състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 785/2004 — Въздушни превозвачи и оператори на въздухоплавателни средства — Застраховки — Изисквания — Понятия за „пътник“ и за „дежурен член на екипаж“ — Хеликоптер — Транспортиране на експерт по взривяване на лавини — Вреда, претърпяна по време на полет при изпълнение на служебни задължения — Обезщетение)	18
2015/C 138/24	Дело C-41/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires (Преюдициално запитване — Директива 2001/84/ЕО — Член 1 — Интелектуална собственост — Продажба на търг на оригинални произведения на изкуството — Право на препродажба в полза на автора на оригинално произведение — Длъжник по отчислението на основание правото на препродажба — Купувач или продавач — Дерогация, предвидена в договор)	19

2015/C 138/25	Дело C-43/14: Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — ŠKO-ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství (Преюдициално запитване — Защита на озоновия слой — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Метод за разпределение на квотите — Безплатно разпределение на квотите — Облагане на такова разпределение с данък върху даренията)	19
2015/C 138/26	Дело C-104/14: Решение на Съда (осми състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi, в производство за сключване на предпазен конкордат, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi (Преюдициално запитване — Член 288, трета алинея ДФЕС — Борба със забавяне на плащане по търговските сделки — Директива 2000/35/ЕО — Членове 2, 3 и 6 — Директива 2011/7/ЕС — Членове 2, 7 и 12 — Законодателство на държава членка, което може да измени, във вреда на кредитор на държавата, лихвите по вземане, предхождащо тези директиви) . . .	20
2015/C 138/27	Дело C-175/14: Решение на Съда (шести състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Ralph Prankl (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Директива 92/12/ЕИО — Общ режим на продуктите, подлежащи на облагане с акциз — Облагане на контрабандни стоки — Стоки, освободени за потребление в една държава членка и изпратени към друга държава членка — Определяне на компетентната държава членка — Право на транзитната държава да облага посочените стоки)	21
2015/C 138/28	Дело C-178/14: Решение на Съда (седми състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Allemagne) — Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf (Преюдициално запитване — Митнически съюз и Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Позиция 8525 80 — Телевизионни камери, цифрови фотоапарати и записващи видеокамери — Подпозиции 8525 80 91 и 8525 80 99 — Видеокамери, вградена в спортни очила — Функция „оптично увеличение“ — Записване на данни от външни източници)	21
2015/C 138/29	Дело C-220/14 P: Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. — Ahmed Abdelaziz Ezz и др./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица с оглед на положението в Египет — Замразяване на средства на лица, срещу които са образувани съдебни производства за присвояване на държавни средства — Конвенция на Организацията на обединените нации срещу корупцията)	22
2015/C 138/30	Дело C-221/14 P: Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. — Н/Съд на Европейския съюз (Жалба — Възнаграждения на членовете на Съда на Европейския съюз — Бивш член на Съда на публичната служба — Искане за присъединяване към Общата здравноосигурителна схема (ОЗОС) — Решение — Отказ — Способи за защита — Просрочие — Недопустимост)	23
2015/C 138/31	Дело C-238/14: Решение на Съда (трети състав) от 26 февруари 2015 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Лица със сценична професия, работещи в условия на краткосрочна временна заетост — Последователни срочни трудови договори — Клауза 5, точка 1 — Мерки за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови договори — Понятие за „обективни причини“, които оправдават такива договори)	23

2015/C 138/32	Становище 1/15: Искане за становище, направено от Европейския парламент на основание член 218, параграф 11 ДФЕС	24
2015/C 138/33	Дело C-451/14: Преюдициално запитване, отправено от Районен съд София (България) на 26 септември 2014 година — Румяна Асенова Петрус/Република България	24
2015/C 138/34	Дело C-512/14 P: Жалба, подадена на 14 ноември 2014 г. от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 3 септември 2014 г. по дело T-686/13, Unibail/CXBP.	24
2015/C 138/35	Дело C-513/14 P: Жалба, подадена на 14 ноември 2014 г. от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 3 септември 2014 г. по дело T-687/13, Unibail/CXBP.	25
2015/C 138/36	Дело C-595/14: Жалба, подадена на 19 декември 2014 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз.	26
2015/C 138/37	Дело C-11/15: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 13 януари 2015 г. — Odvolací finanční ředitelství/Český Rozhlas	26
2015/C 138/38	Дело C-24/15: Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 21 януари 2015 г. — Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenuhausen	27
2015/C 138/39	Дело C-27/15: Преюдициално запитване от Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Италия), постъпило на 22 януари 2015 г. — Pippo Pizzo/CRGT srl	27
2015/C 138/40	Дело C-28/15: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 23 януари 2015 г. — Koninklijke KPN NV и др./Autoriteit Consument en Markt (ACM)	28
2015/C 138/41	Дело C-30/15 P: Жалба, подадена на 27 януари 2015 г. от Simba Toys GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 25 ноември 2014 г. по дело T-450/09 — Simba Toys GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	29
2015/C 138/42	Дело C-37/15: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Италия), постъпило на 29 януари 2015 г. — Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA.	31
2015/C 138/43	Дело C-41/15: Преюдициално запитване от High Court of Ireland (Ирландия), постъпило на 2 февруари 2015 г. — Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance	31
2015/C 138/44	Дело C-48/15: Преюдициално запитване от la Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), постъпило на 6 февруари 2015 г. — État belge — SPF Finances/ING International SA, succédant aux droits et obligations de ING Dynamic SA	32
2015/C 138/45	Дело C-50/15 P: Жалба, подадена на 6 февруари 2015 г. от г-н Kurt Hesse срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 27 ноември 2014 г. по дело T-173/11 — Kurt Hesse und Lutter & Partner GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	33

2015/C 138/46	Дело C-57/15: Преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 9 февруари 2015 г. — United Video Properties Inc./Telenet NV	34
2015/C 138/47	Дело C-59/15: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Италия), постъпило на 9 февруари 2015 г. — Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	35
2015/C 138/48	Дело C-60/15 P: Жалба, подадена на 11 февруари 2015 г. от Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 декември 2014 г. по дело T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Европейска комисия	35
2015/C 138/49	Дело C-63/15: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, заседаващ в 's-Hertogenbosch (Нидерландия), постъпило на 12 февруари 2015 г. — Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	36
2015/C 138/50	Дело C-64/15: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 12 февруари 2015 г. — BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt	37
2015/C 138/51	Дело C-65/15: Преюдициално запитване от Tribunale di Bari (Italia), постъпило на 12 февруари 2015 г. — Наказателно производство срещу Vito Santoro	38
2015/C 138/52	Дело C-66/15: Иск, предявен на 12 февруари 2015 г. — Европейска комисия/Република Гърция	38
2015/C 138/53	Дело C-69/15: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 16 февруари 2015 г. — Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség.	39
2015/C 138/54	Дело C-75/15: Преюдициално запитване от Markkinaoikeus (Финландия), постъпило на 19 февруари 2015 г. — Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto	40
2015/C 138/55	Дело C-77/15 P: Жалба, подадена на 19 февруари 2015 г. от Съда на Европейския съюз срещу определения, постановено от Общия съд (трети състав) на 9 януари 2015 г. по дело T-409/14, Marcuccio/Европейския съюз и Съд на Европейския съюз.	41
2015/C 138/56	Дело C-81/15: Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 20 февруари 2015 г. — Karpoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon	42
2015/C 138/57	Дело C-95/15 P: Жалба, подадена на 24 февруари 2015 г. от H & R ChemPharm GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 12 декември 2014 г. по дело T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Европейска комисия.	43
2015/C 138/58	Дело C-101/15 P: Жалба, подадена на 27 февруари 2015 г. от Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 17 декември 2014 г. по дело T-72/09, Pilkington Group Limited и др./Комисия	45

Общ съд

2015/C 138/59	Дела T-249/12 и T-269/12: Решение на Общия съд от 12 март 2015 г. — Vestel Iberia и Makro autoservicio mayorista/Комисия (Жалба за отмяна — Митнически съюз — Последващото вземане под отчет и опрощаване на вносни мита — Цветни телевизионни приемници с произход от Турция — Искане за опрощаване на мита, подадено от двама вносители — Препращане от Комисията на националните власти към решение, отнасящо се до друг вносител — Член 871, параграфи 2 и 6, и член 905, параграфи 2 и 6 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	46
2015/C 138/60	Дело T-377/13: Решение на Общия съд от 9 март 2015 г. — ultra air/CXBP — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter) (Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009)	46
2015/C 138/61	Дело T-513/13: Решение на Общия съд от 6 март 2015 г. — Braun Melsungen/CXBP (SafeSet) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „SafeSet“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 — Служебна проверка на фактите — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)	47
2015/C 138/62	Дело T-257/14: Решение на Общия съд от 6 март 2015 г. — Novomatic/CXBP — Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BLACK JACK TM“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Общността „BLACK TRACK“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	48
2015/C 138/63	Дело T-392/12: Определение на Общия съд от 26 февруари 2015 г. — Lavazza/CXBP — Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	48
2015/C 138/64	Дело T-251/13: Определение на Общия съд от 3 март 2015 г. — Gemeente Nijmegen/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ, предоставена от нидерландска община в полза на професионален футболен клуб — Решение за започване на официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — Мярка за помощ, която е изпълнена изцяло към датата на решението — Допустимост — Обжалваем акт)	49
2015/C 138/65	Дело T-431/13: Определение на Общия съд от 26 февруари 2015 г. — Métropole Gestion/CXBP — Metropol („METROPOL“) (Марка на Общността — Словна марка „METROPOL“ — Искане за обявяване на недействителност — Липса на искане за подновяване на регистрацията на марката — Заличаване на марката с изтичането на срока на регистрацията — Липса на основание за произнасяне по същество)	49
2015/C 138/66	Дело T-473/13: Решение на Общия съд от 24 февруари 2015 г. — G-Star Raw/CXBP — PepsiCo (PEPSI RAW) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на заявката за регистрация на оспорваната марка — Липса на основание за произнасяне)	50

2015/C 138/67	Дело T-233/14: Определение на Общия съд от 5 март 2015 г. — Intesa Sanpaolo/CXВП (NEXTCARD) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „NEXTCARD“ — Частичен отказ за регистрация от проверителя — Задължение за мотивиране — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание).	51
2015/C 138/68	Дело T-833/14: Жалба, подадена на 23 декември 2014 г. — Søndagsavisen/Комисия.	51
2015/C 138/69	Дело T-834/14: Жалба, подадена на 23 декември 2014 г. — Forbruger-Kontakt/Комисия.	52
2015/C 138/70	Дело T-52/15: Жалба, подадена на 4 февруари 2015 г. — Sharif University of Technology/Съвет.	52
2015/C 138/71	Дело T-59/15: Жалба, подадена на 4 февруари 2015 г. — Amitié/EACEA	53
2015/C 138/72	Дело T-65/15: Иск, предявен на 6 февруари 2015 г. — TALANTON/Комисия	55
2015/C 138/73	Дело T-68/15: Жалба, подадена на 12 февруари 2015 г. — Scandlines Øresund и др./Комисия	56
2015/C 138/74	Дело T-72/15: Иск, предявен на 6 февруари 2015 г. — Hippler/Комисия.	57
2015/C 138/75	Дело T-86/15: Жалба, подадена на 20 февруари 2015 г. — Aston Martin Lagonda/CXВП (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)	58
2015/C 138/76	Дело T-87/15: Жалба, подадена на 20 февруари 2015 г. — Aston Martin Lagonda/CXВП (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)	59
2015/C 138/77	Дело T-88/15: Жалба, подадена на 20 февруари 2015 г. — Aston Martin Lagonda/CXВП (Изображение на решетка на автомобилен радиатор).	59
2015/C 138/78	Дело T-98/15: Жалба, подадена на 25 февруари 2015 — Tubes Radiatori/CXВП — Antrax It (радиатори за отопление).	60
2015/C 138/79	Дело T-101/15: Жалба, подадена на 26 февруари 2015 г. — Red Bull/CXВП — Optimum Mark (Изображение на цветовете синьо и сребърно)	61
2015/C 138/80	Дело T-102/15: Жалба, подадена на 26 февруари 2015 г. — Red Bull/CXВП — Optimum Mark (Изображение на цветовете синьо и сребърно)	61
2015/C 138/81	Дело T-103/15: Жалба, подадена на 27 февруари 2015 г. — Flabeg Deutschland/Комисия	62
2015/C 138/82	Дело T-108/15: Жалба, подадена на 27 февруари 2015 г. — Bundesverband Glasindustrie и др./Комисия	63
2015/C 138/83	Дело T-109/15: Жалба, подадена на 2 март 2015 г. — Saint-Gobain Isover G+H и др./Комисия	64
2015/C 138/84	Дело T-110/15: Жалба, подадена на 2 март 2015 г. — International Management Group/Комисия.	65
2015/C 138/85	Дело T-120/15: Жалба, подадена на 6 март 2015 г. — Proforec/Комисия.	66
2015/C 138/86	Дело T-639/13: Определение на Общия съд от 2 март 2015 г. — Watch TV/Съвет	67
2015/C 138/87	Дело T-459/14: Определение на Общия съд от 4 март 2015 г. — Messi Cuccittini/CXВП — Pires Freitas Campos (LEO)	67

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2015/C 138/01)

Последна публикация

ОВ С 127, 20.4.2015 г.

Предишни публикации

ОВ С 118, 13.4.2015 г.

ОВ С 107, 30.3.2015 г.

ОВ С 96, 23.3.2015 г.

ОВ С 89, 16.3.2015 г.

ОВ С 81, 9.3.2015 г.

ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Corydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S

(Дело C-463/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 5, параграф 2, буква б) и член 6 — Право на възпроизвеждане — Изключение — Копиране за лично ползване — Възпроизвеждане, извършено с помощта на карти памет на мобилни телефони — Справедливо обезщетение — Възнаграждение върху носителите — Равно третиране — Възстановяване на възнаграждението — Минимална вреда)

(2015/C 138/02)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Ищец/: Corydan Båndkopi

Ответник: Nokia Danmark A/S

Диспозитив

- 1) Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество допуска национална правна уредба, която предвижда справедливо обезщетение, въз основа на изключението от правото на възпроизвеждане за копиране за лични цели, за многофункционални носители като карти памет на мобилни телефони, независимо дали тези носители имат за главна функция изготвянето на такива копия, при условие че една от функциите на посочените носители, макар и второстепенна, позволява на притежателите си да ги използват за тази цел. Главният или второстепенен характер на тази функция обаче, както и относителната значимост на капацитета на носителя за изготвяне на копия могат да въздействат върху размера на дължимото справедливо обезщетение. Доколкото вредата, причинена на притежателите на права, се счете за минимална, предоставянето на посочената функция може да не породви задължение за плащане на това обезщетение.
- 2) Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 допуска национална правна уредба, която предвижда събиране на възнаграждение, предназначено да финансира справедливото обезщетение въз основа на изключението от правото на възпроизвеждане за копиране за лично ползване, за доставката на носители, които могат да се използват за целта на копирането за лично ползване, като карти памет за мобилни телефони, но се въздържа да предвижда такова възнаграждение за доставката на компоненти с основно предназначение за съхраняване на копия за лично ползване като вътрешната памет на MP3 плеъри, доколкото тези различни категории носители и компоненти не са сравними, или различното им третиране е обосновано, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

- 3) Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която налага плащането на възнаграждение, предназначено да финансира справедливото обезщетение въз основа на изключението от правото на възпроизвеждане за копиране за лично ползване, на производителите и вносителите, които продават карти памет за мобилни телефони на бизнес клиенти, знаейки, че тези карти са предназначени да бъдат препродадени от тях, но без да знаят дали крайните купувачи на посочените карти са частни или бизнес клиенти, при условие че

— въвеждането на такава схема е оправдано от практически трудности,

— задължените лица са освободени от плащане на посоченото възнаграждение, ако установят, че са доставяли картите памет за мобилни телефони на лица, различни от физическите, за цели, явно различни от тези за копиране за лично ползване, като се има предвид, че това освобождаване не може да се ограничи само до доставката на бизнес клиентите, регистрирани в организацията, която управлява схемата на същите възнаграждения,

— посочената схема предвижда право на възстановяване на същото възнаграждение, което е ефективно и не затруднява прекомерно връщането на платените възнаграждения, като това възстановяване може да бъде изплатено единствено на крайния приобретател на такава карта памет, който трябва да подаде заявление за тази цел до посочената организация.

- 4) Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29, при прочита му в светлината на съображение 35 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки да предвидят в някои случаи, които попадат в приложното поле на изключението за копиране за лично ползване, освобождаване от плащането на справедливо обезщетение въз основа на това изключение, при условие че вредата, причинена на титулярите на права в тези случаи, е минимална. Тези държави са компетентни да определят прага на вредата, като се има предвид, че този праг трябва да се прилага по-конкретно в съответствие с принципа на равно третиране.
- 5) Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че когато държава членка реши по силата на член 5, параграф 2 от тази директива да изключи от материалното приложно поле на тази разпоредба всяко право на притежателите на права да разрешават възпроизвеждането на техните произведения за лично ползване, даденото от притежател на права разрешение за използване на файловете, съдържащи техните произведения, не може да има отражение върху задължението за справедливо обезщетение за копията, изготвени в съответствие с член 5, параграф 2, буква б) от посочената директива с помощта на такива файлове, и не може само по себе си да породя задължение за плащане на каквото и да било възнаграждение от ползвателя на съответните файлове, на този притежател.
- 6) Въвеждането на технически мерки по член 6 от Директива 2001/29 за устройствата, използвани за възпроизвеждане на закриляни произведения, като DVD, CD, MP3 плейър или компютър, не може да има въздействие върху задължението за справедливо обезщетение въз основа на изключението от правото на възпроизвеждане за копиране за лично ползване, извършено от такива устройства. Това въвеждане обаче би могло да има въздействие върху конкретния размер на обезщетението.
- 7) Директива 2001/29 не допуска национална правна уредба, която предвижда справедливо обезщетение въз основа на изключението от правото на възпроизвеждане за копиране, осъществено от незаконни източници, а иленио от закриляни произведения, които са предоставени на разположение на потребителите без разрешението на притежателите на права.
- 8) Директива 2001/29 допуска национална правна уредба, която предвижда справедливо обезщетение въз основа на изключението от правото на възпроизвеждане за копиране на закриляни произведения, което е извършено от физическо лице от или с помощта на устройство, принадлежащо на трето лице.

(¹) ОВ С 399, 22.12.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Versalis SpA, по-рано Polimeri Europa SpA, Eni SpA и Versalis SpA, по-рано Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Европейска комисия

(Съединени дела C-93/13 P и C-123/13 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на хлоропренов каучук — Правоприемство между производители — Отговорност за неправотерното поведение — Глоби — Повторност на нарушението — Правомощие за пълнен съдебен контрол)

(2015/C 138/03)

Език на производството: италиански

Страни

(C-93/13 P)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, G. Conte и R. Striani)

Други страни в производството: Versalis SpA, по-рано Polimeri Europa SpA, Eni SpA (представители: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante и V. Laroccia, адвокати)

(C-123/13 P)

Жалбоподатели: Versalis SpA, по-рано Polimeri Europa SpA, Eni SpA (представители: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante и V. Laroccia, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, G. Conte и R. Striani)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите по дела C-93/13 P и C-123/13 P.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи, свързани с производството по обжалване по дело C-93/13 P.
- 3) Осъжда Versalis SpA и Eni SpA да заплатят съдебните разходи, свързани с производството по обжалване по дело C-123/13 P.

⁽¹⁾ ОВ С 114, 20.4.2013 г.
ОВ С 147, 25.5.2013 г.

Решение на Съда (девети състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj — Румъния) — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Дело C-143/13) ⁽¹⁾

(Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в договорите, сключвани между търговец и потребител — Член 4, параграф 2 — Преценка за неравноправния характер на договорните клаузи — Изключване на клаузите, свързани с основния предмет на договора или със съответствието на цената или възнаграждението, когато те са съставени на ясен и разбираем език — Клаузи, които предвиждат „комисиона за риск“, събирана от кредитодателя и които му разрешават при определени условия да променя едностранно лихвения процент)

(2015/C 138/04)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Specializat Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Отвeтник: SC Volksbank România SA

Диспозитив

Член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, трябва да се тълкува в смисъл, че понятията „основен предмет на договора“ и „съответствие на цената и възнаграждението, от една страна, и [...] доставените стоки или предоставените услуги, от друга“, по принцип не обхващат клаузи — част от сключвани между търговец и потребители договори за кредит — от вида на разглежданите в главното производство, които, от една страна позволяват при определени условия на кредитодателя да променя едностранно лихвения процент, и от друга страна, предвиждат събирана от него „комисиона за риск“. Задача на запитващата юрисдикция е обаче да провери тази квалификация на посочените договорни клаузи от гледна точка на естеството, систематиката и условията на съответните договори, както и на правния и фактическия контекст, в който те се вписват.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 15.6.2013 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Съединени дела C-144/13, C-154/13 и C-160/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Приспадания — Случаи на освобождаване — Доставки на зъбни протези)

(2015/C 138/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Отвeтници: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Диспозитив

- 1) Член 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2007/75/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че когато предвидено в националното право освобождаване от данък върху добавената стойност е несъвместимо с Директива 2006/112 в редакцията след изменението ѝ с Директива 2007/75, посоченият член 168 не допуска данъчнозадължено лице да се ползва от това освобождаване, като същевременно иска да му бъде признато право на приспадане.
- 2) Член 140, букви а) и б) и член 143, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2007/75, трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиденото в тях освобождаване от данък върху добавената стойност се прилага по отношение на вътреобщностното придобиване и на окончателния внос на зъбни протези, доставяни от зъболекарите и зъботехниците, когато държавата членка на доставката или на вноса не е приложила предвидената в член 370 от Директива 2006/112, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2007/75, преходна правна уредба.

- 3) Член 140, букви а) и б) от Директива 2006/112, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2007/75, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в тази разпоредба освобождаване от данък върху добавената стойност се прилага също и когато вътреобщинското придобиване на зъбни протези е от държава членка, която е приложила предвидения в член 370 от тази директива дерогационен и преходен режим.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 22.6.2013 г.

Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal do Trabalho de Leiria — Португалия) — Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Дело C-343/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Режим на сливанията на акционерни дружества — Директива 78/855/ЕИО — Сливане чрез придобиване — Член 19 — Последици — Прехвърляне към придобиващото дружество на всички активи и пасиви на придобиваното дружество — Нарушение, извършено от придобиващото дружество преди сливането — Установяване на нарушението с административно решение след сливането — Национално право — Прехвърляне на отговорността на придобиваното дружество за административни нарушения — Допустимост)

(2015/C 138/06)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal do Trabalho de Leiria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Modelo Continente Hipermercados SA

Ответник: Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Диспозитив

Член 19, параграф 1 от Трета директива 78/855/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1978 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора за ЕИО, относно сливанията на акционерни дружества, изменена с Директива 2009/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че „сливане чрез придобиване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от посочената директива води до прехвърляне на придобиващото дружество на задължението за плащане на глоба, наложена с окончателно решение след сливането за нарушения на трудовото право, извършени от придобиваното дружество преди посоченото сливане.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Дело C-359/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на лица — Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС — Гражданин на държава членка — Пребиване в друга държава членка — Следване в откъснута страна или територия — Запазване на отпуснатото финансиране за висше образование — Изискване за пребиваване през „три от шестте години“ — Ограничаване — Обосноваване)

(2015/C 138/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: B. Martens

Ответник: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Диспозитив

Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, съгласно която, за да се запази отпуснатото финансиране на висше образование, провеждано извън тази държава, е необходимо студентът, който кандидатства за такова финансиране, да е пребивавал в посочената държава през поне три от шестте години, предхождащи записването от него на това образование.

(¹) ОВ С 274, 21.9.2013 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht München — Германия) — Andre Lawrence Shepherd/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-472/13) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Убежище — Директива 2004/83/ЕО — Член 9, параграф 2, букви б), в) и д) — Минимални стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или на лицата без гражданство като бежанци — Условия за получаване на статут на бежанец — Действия на преследване — Съдебно преследване и наказване на лице от състава на въоръжените сили на Съединените щати, отказало да служи в Ирак)

(2015/C 138/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Andre Lawrence Shepherd

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

1) Разпоредбите на член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл:

- че те обхващат целия военен личен състав, включително логистичния или помощния персонал,
- че те се отнасят до положение, в което самата изпълнявана военна служба би предполагала, в определен конфликт, да се извършват военни престъпления, включително положения, в които търсецът убежище участва само косвено в извършването на такива престъпления, при положение че при упражняването на своите функции той предоставя с разумна правдоподобност необходима подкрепа за подготовката или за изпълнението на същите,
- че те не се отнасят изключително до положения, в които е установено, че вече са извършвани военни престъпления или могат да са от компетентността на Международния наказателен съд, но и до тези, в които търсецът убежище е в състояние да установи, че е много вероятно да бъдат извършени такива престъпления,

- че преценката на фактите, която само националните органи извършват под контрола на съда, за да квалифицират положението на разглежданата служба, трябва да се основава на съвкупност от улики, която е от естество да установи, с оглед на всички разглеждани обстоятелства, и по-конкретно на относимите факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, както и личния статут и личното положение на молителя, че положението на службата прави правдоподобно извършването на твърдените военни престъпления,
 - че обстоятелствата, че военна намеса е била започната по силата на мандат от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или въз основа на консенсус на международната общност, и че провеждащата операциите държава или държави преследват военните престъпления, трябва да бъдат взети предвид при преценката, която националните органи извършват, и
 - че отказът да изпълнява военната служба, трябва да е единственото средство, позволяващо на търсеция убежище да избегне участието в твърдените военни престъпления, и че вследствие на това, ако той се е въздържал да премине процедура по общия ред за отказ от военна служба, такова обстоятелство изключва всякаква закрила по член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83, освен ако посоченият молител докаже, че не е имал достъп до никаква процедура от такова естество в неговото конкретно положение.
- 2) Разпоредбите на член 9, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2004/83 следва да се тълкуват в списък, че при обстоятелства като тези в делото по главното производство не изглежда евентуалните мерки по отношение на лице от състава на въоръжените сили, поради неговия отказ да изпълнява службата си, като например налагане на наказание лишаване от свобода или уволнение от армията, да могат да се считат, от гледна точка на законното упражняване от съответната държава на правото ѝ да поддържа въоръжена сила, за толкова несъразмерни или дискриминационни, че да бъдат включени сред актовете на преследване, визирани в тези разпоредби. Това обаче следва да бъде проверено от националните органи.

⁽¹⁾ ОВ С 336, 16.11.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Френска република

(Цело C-479/13) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Прилагане на намалена ставка — Доставка на дигитални или електронни книги)

(2015/C 138/09)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: C. Soulay и F. Dintilhac)

Ответник: Френска република (представители: D. Colas и J.-S. Pilczer)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Кралство Белгия (представители: M. Jacobs и M. J.-C. Halleux)

Диспозитив

- 1) Като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност за доставките на дигитални или електронни книги, Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 96 и 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/88/ЕС на Съвета от 7 декември 2010 г., във връзка с приложения II и III към посочената директива и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112.

- 2) Френската република понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Белгия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-502/13) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Прилагане на намалена ставка — Доставка на дигитални или електронни книги)

(2015/C 138/10)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: C. Soulay и F. Dintilhac)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Съвет на Европейския съюз (представители: E. Chatziioakeimidou и A. de Gregorio Merino)

Ответник: Великото херцогство Люксембург (представител: D. Holderer)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Белгия (представители: M. Jacobs и J.-C. Halleux)

Диспозитив

- 1) Като прилага ставка на данъка върху добавената стойност от 3 % за доставките на дигитални или електронни книги, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по членове 96 — 99, 110 и 114 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/88/ЕС на Съвета от 7 декември 2010 г., във връзка с приложения II и III към посочената директива и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112.
- 2) Великото херцогство Люксембург понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Белгия и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Съединени дела C-503/13 и C-504/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Отговорност за дефектни стоки — Директива 85/374/ЕИО — Член 1, член 6, параграф 1 и член 9, първа алинея, буква а) — Кардиостимулатор и имплантируем автоматичен дефибрилатор — Риск от повреда на стоката — Телесна повреда — Отстраняване на апарата, за който се твърди, че е дефектен, и поставяне на друг апарат — Възстановяване на разходите по операцията)

(2015/C 138/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Ответници: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, трябва да се тълкува в смисъл, че констатирането на потенциален дефект на стоки, принадлежащи към една и съща група или към една и съща серия на производство, като кардиостимулаторите и имплантируемите автоматични дефибрилатори, позволява подобна стока да се квалифицира като дефектна, без да е необходимо конкретно установяване на посочения дефект в нея.
- 2) Член 1 и член 9, първа алинея, буква а) от Директива 85/374 трябва да се тълкуват в смисъл, че вредата, причинена от хирургическа операция за замяната на дефектна стока, като кардиостимулатор или имплантируем автоматичен дефибрилатор, представлява „причиняване на смърт или телесна повреда“, за които носи отговорност производителят, когато тази операция е необходима, за да се отстрани дефектът на разглежданата стока. Запитващата юрисдикция е длъжна да провери дали това условие е изпълнено в делата по главните производства.

⁽¹⁾ ОВ C 352, 30.11.2013 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Pays-Bas) — C.G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-512/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС — Равно третиране на всички чуждестранни работници — Данъчно предимство, състоящо се в необлагане на заплащана от работодателя надбавка — Предимство с фиксиран размер — Работници от държава членка, различна от държавата членка по местоработата ил — Условие да са живели на определено разстояние от държавата членка по местоработата)

(2015/C 138/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: C.G. Sopora

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, с която държава членка предоставя на работниците, които, преди да работят на нейна територия, са живели в друга държава членка, данъчно предимство, състоящо се във фиксирано по размер — до 30 % от данъчната основа — освобождаване от облагане за надбавка за екстратериториални разходи, при условие че тези работници са живели на повече от 150 километра от нейната граница, освен ако тези ограничения са така определени, че това необлагане системно води до явно свръхкомпенсиране на реално направените екстратериториални разходи, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 367, 14.12.2013 г.

Решение на Съда (седми състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Ingeniørforeningen i Danmark, от името на Poul Landin/Tekniq, от името на ENCO A/S — VVS

(Дело C-515/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Член 6, параграф 1 — Разлика в третирането на основание възраст — Национална правна уредба, съгласно която не се изплаща обезщетение при уволнение на работниците, които към момента на прекратяване на трудовото и/или правоотношение имат право на пенсия по общата пенсионноосигурителна схема)

(2015/C 138/13)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Ingeniørforeningen i Danmark, от името на Poul Landin Poul Landin

Ответник: Tekniq, от името на ENCO A/S — VVS

Диспозитив

Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като приложимата в главното производство, съгласно която при уволнение на работници и служители, работили непрекъснато в едно и също предприятие в продължение на 12, 15 или 18 години, към момента на прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да заплати обезщетение съответно в размер на една, две или три месечни заплати, но не дължи това обезщетение, когато към момента на прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът има право на пенсия по общата пенсионноосигурителна схема, доколкото тази уредба, от една страна, е обективно и обосновано оправдана от законосъобразна цел на политиката по заетостта и трудовия пазар и от друга, съставлява подходящо и необходимо средство за постигане на тази цел. Запитващата юрисдикция следва да се увери, че това е така.

⁽¹⁾ ОВ С 359, 7.12.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 4 март 2015 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare и др./Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

(Дело C-534/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 191, параграф 2 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Национална правна уредба, която не предвижда възможност за администрацията да налага на собствениците на замърсени терени, които не са участвали в замърсяването, изпълнението на мерки за предотвратяване и отстраняване и която предвижда само задължение за оздравяване на разносните за осъществяване от администрацията действия — Съпоставимост с принципите: „замърсителят плаща“, предпазните мерки и превантивните действия, приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда)

(2015/C 138/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra — Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Ответници: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

в присъствието на: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat — Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Диспозитив

Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която, при положение че не може да бъде установено лицето, отговорно за замърсяването на даден терен или последното да бъде задължено да предприеме мерки за отстраняване, не позволява на компетентния орган да наложи изпълнението на превантивни мерки и мерки за отстраняване на неотговорния за замърсяването собственик на терен, като същият е длъжен само да възстанови разносните за осъществяване от компетентния орган действия до размера на пазарната стойност на обекта, определена след осъществяване на посочените действия.

⁽¹⁾ ОВ C 359, 7.12.2013 г.

Решение на Съда (десети състав) от 4 март 2015 г. (преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa — Латвия) — „Oliver Medical“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-547/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Обща литническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиции 8543, 9018 и 9019 — Лазерни апарати и апарати с ултразвук, както и техните части и принадлежности)

(2015/C 138/15)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Oliver Medical“ SIA

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Диспозитив

Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията ѝ след приемането последователно на Регламент (ЕО) № 1214/2007 на Комисията от 20 септември 2007 г., Регламент (ЕО) № 1031/2008 на Комисията от 19 септември 2008 г., Регламент (ЕО) № 948/2009 на Комисията от 30 септември 2009 г., Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 г. и Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали продукти като разглежданите в главното производство трябва да се класират по-скоро в позиция 9018 от тази номенклатура като апарати или инструменти, предназначени за медицински цели, или в позиция 9019 от нея като апарати за механотерапия, отколкото в позиция 8543 от посочената номенклатура като електрически апарати със специфична функция, следва да се вземат предвид всички относими към случая обстоятелства, доколкото те са свързани със свойствените за тези продукти обективни характеристики и качества. Сред относимите обстоятелства следва да се прецени използването, за което са предназначени посочените продукти от производителя, както и условията и мястото на използването ил. Фактът, че дадени продукти са предназначени за лечение на едно или повече заболявания, и фактът, че лечението трябва да се извършва в одобрен медицински център под контрола на правоспособно лице, са индикации, въз основа на които може да се установи, че тези продукти са предназначени за медицински цели. Напротив, фактът, че дадени продукти позволяват главно естетически подобрения, и фактът, че с тези продукти може да се борави извън рамките на медицински център, например в козметичен салон, без напесата на правоспособно лице, са индикации, с които може да се опровергае твърдението, че посочените продукти са предназначени за медицински цели. Размерите, теглото и използваната технология не са определящи обстоятелства за класирането на продукти като разглежданите в главното производство в позиция 9018 от същата номенклатура.

⁽¹⁾ ОВ С 377, 21.12.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohtus — Естония) — Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Дело C-553/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Косвени данъци — Акцизи — Директива 2008/118/ЕО — Член 1, параграф 2 — Облагаемо с акциз течено гориво — Данък върху продажбите на дребно — Понятие „специално предназначение“ — Предварително определено предназначение — Организация на общественения транспорт на територията на града)

(2015/C 138/16)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Ringkonnakohtus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tallinna Ettevõtlusamet

Ответник: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Диспозитив

Член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява да се приеме, че данък като разглеждания в главното производство, доколкото се налага върху продажбата на дребно на облагаемо с акциз течено гориво, и на специално предназначение по смисъла на тази разпоредба, когато цели финансирането на организацията на обществения транспорт на територията на административно-териториалната единица, която налага този данък, и когато и без посочения данък тази административно-териториална единица и на задължението да изпълнява и финансира тази дейност, дори и приходите от този данък да се използват изключително за осъществяването на тази дейност. Следователно тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, като разглежданата в главното производство, която въвежда данък върху продажбите на дребно на облагаемо с акциз течено гориво.

⁽¹⁾ ОВ С 15, 18.1.2014 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald

(Дело C-559/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Пряко данъчно облагане — Данък върху доходите — Възможност за приспадане на издръжка, плащана срещу дарение в рамките на делба на наследство приживе — Изключване на чуждестранните лица)

(2015/C 138/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Dortmund-Unna

Ответник: Josef Grünewald

Диспозитив

Член 63 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която не позволява на чуждестранно данъчнозадължено лице, получило в тази държава членка търговски доходи от дружествени дялове, прехвърлени му от родител по силата на дарение в рамките на делба на наследство приживе, да приспада от тези доходи издръжката, която плаща на този родител срещу дарението, въпреки че същата правна уредба разрешава това приспадане на местните данъчнозадължени лица.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 15.2.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 26 февруари 2015 г. — Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Европейска комисия

(Дело C-564/13 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 340, първа алинея ДФЕС — Договорна отговорност на Съюза — Член 272 ДФЕС — Арбитражна клауза — Шеста рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Договори, свързани с проектите Ontogov, FIT и RACWeb — Допустими разходи и авансово платени суми от Комисията — Установителен иск — Липса на възникнал и все още съществуващ правен интерес)

(2015/C 138/18)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (представители: V. Christianos и S. Paliou, dikigoroι)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: R. Lyal, B. Conte и D. Triantafyllou, подпомагани от S. Drakakakis, avocat)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 9, 11.1.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. — Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Съвет на Европейския съюз, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Европейска комисия

(Дело C-585/13 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран, взети с цел да се предотврати разпространението на ядрено оръжие — Запраздяване на финансови средства — Ограничаване на прехвърлянето на финансови средства — Подпомагане на посочени образувания да избегнат ограничителни мерки или да ги нарушат)

(2015/C 138/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (представители: S. Jeffrey, S. Ashley и A. Irvine, Solicitors, H. Hohmann, Rechtsanwalt, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Naert и M. Bishop), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: V. Кауе, подпомагана от R. Palmer, barrister), Европейска комисия

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* да понесе, освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз и на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.

⁽¹⁾ ОВ С 15, 18.1.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — *Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter*

(Дело C-623/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4 — Материален обхват — Данъци върху доходите от илущество — Обща социална вноска — Вноска за изплащане на социалния дълг — Социална удръжка — Допълнителна вноска върху социалната удръжка — Финансиране на задължителни схеми за социална сигурност — Пряка и достатъчно релевантна връзка с някои клонове на социалната сигурност)

(2015/C 138/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Ministre de l'Économie et des Finances*

Ответник: *Gérard de Ruyter*

Диспозитив

Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената и актуализираната му редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че данъци върху доходите от илущество като разглежданите в главното производство, с които се финансират задължителни схеми за социална сигурност, се намират в пряка и относителна връзка с някои от клоновете на социалната сигурност, изброени в член 4 от Регламент № 1408/71, и следователно попадат в приложното поле на посочения регламент, така че тези данъци да се определят въз основа на доходите от илущество на данъчнозадължените лица, независимо дали те упражняват професионална дейност.

⁽¹⁾ ОВ С 31, 1.2.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal do Comércio de Lisboa — Португалия) — Estado português/Banco Privado Português SA, в ликвидация, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA

(Дело C-667/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Държавна гаранция по заем — Решение 2011/346/ЕС — Въпроси относно валидността — Допустимост — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Мотивиране — Засягане на търговията между държавите членки — Член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС — Сериозни затруднения в икономиката на държава членка)

(2015/C 138/21)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal do Comércio de Lisboa

Страни в главното производство

Ищец: Estado português

Ответници: Banco Privado Português SA, в ликвидация, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA

Диспозитив

Разглеждането на преюдициалните въпроси, поставени от Tribunal do Comércio de Lisboa (Португалия), не разкри никакво обстоятелство, което би могло да засегне валидността на Решение 2011/346/ЕС на Комисията от 20 юли 2010 година относно държавна помощ С 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09), приведена в действие от Португалия под формата на държавна гаранция за BPP.

⁽¹⁾ ОВ С 93, 29.3.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело C-691/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 89/105/ЕИО — Член 6, точка 2 — Изготвяне на списък с лекарствени продукти, които могат да бъдат реимбурсирани от здравноосигурителните каси — Изменение на условията за реимбурсиране на лекарствен продукт с оглед подновяване на включването му в такъв списък — Задължение за мотивиране)

(2015/C 138/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Les Laboratoires Servier SA

Ответници: Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

Диспозитив

Член 6, точка 2 от Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването и/в обхвата на националните системи за здравно осигуряване, трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба задължение за мотивиране се прилага спрямо решение, с което се подновява включването на продукт в списъка на лекарствените продукти, обхванати от системата за здравно осигуряване, но с което се ограничава реимбурсирането на този продукт до определена категория пациенти.

(¹) ОВ С 85, 22.3.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer

(Дело C-6/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 785/2004 — Въздушни превозвачи и оператори на въздухоплавателни средства — Застраховки — Изисквания — Понятия за „пътник“ и за „дежурен член на екипаж“ — Хеликоптер — Транспортиране на експерт по взривяване на лавини — Вреда, претърпяна по време на полет при изпълнение на служебни задължения — Обезщетение)

(2015/C 138/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Ответник: Fridolin Santer

Диспозитив

- 1) Член 3, буква ж) от Регламент (ЕО) № 785/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно застрахователните изисквания за въздушни превозвачи и оператори на въздухоплавателни средства трябва да се тълкува в смисъл, че лице, пътуващо в хеликоптер, стопанисван от въздушен превозвач от Общността, превозвано на основание на договор, сключен между работодателя му и този въздушен превозвач, за да изпълни конкретна задача, като разглежданата в главното производство, е „пътник“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 17, параграф 1 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, подписана в Монреал на 28 май 1999 г., подписана от Европейската общност на 9 декември 1999 г. на основание на член 300, параграф 2 ЕО, одобрена от нейно име с Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 г., трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което може да се определи с понятието „пътник“ по смисъла на член 3, буква ж) от Регламент № 785/2004, е „пътник“ и по смисъла на член 17 от тази конвенция, при положение че това лице е превозено въз основа на „договор за превоз“ по смисъла на член 3 от посочената конвенция.

(¹) ОВ С 129, 28.4.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires

(Дело C-41/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2001/84/ЕО — Член 1 — Интелектуална собственост — Продажба на търг на оригинални произведения на изкуството — Право на препродажба в полза на автора на оригинално произведение — Длъжник по отчислението на основание правото на препродажба — Купувач или продавач — Дерогация, предвидена в договор)

(2015/C 138/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Christie's France SNC

Ответник: Syndicat national des antiquaires

Диспозитив

Член 1, параграф 4 от Директива 2001/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно правото на препродажба в полза на автора на оригинално произведение на изкуството допуска възможността лицето, което дължи възнаграждението при препродажба, посочено като такова в националното законодателство, независимо дали това е продавачът или участващ в сделката търговец на произведения на изкуството, да договори с всяко друго лице, включително с купувача, че в крайна сметка последното ще понесе, изцяло или отчасти, стойността на отчислението, дължило на автора на основание на правото на препродажба, при условие че подобна договореност не засяга по никакъв начин задълженията и отговорността на лицето, дължащо възнаграждението, спрямо автора.

⁽¹⁾ ОВ С 102, 7.4.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — ŠKO-ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-43/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на озоновия слой — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Метод за разпределение на квотите — Безплатно разпределение на квотите — Облагане на такова разпределение с данък върху даренията)

(2015/C 138/25)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: ŠKO-ENERGO s. r. o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Диспозитив

Член 10 Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на данък върху даренията като разглеждания в главното производство, ако чрез него се надхвърля максимално допустимото съгласно същия член възмездно разпределение на 10 % от квотите за емисии, като запитващата юрисдикция следва да установи дали в случая това е така.

(¹) ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Решение на Съда (осми състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi, в производство за сключване на предпазен конкордат, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi

(Дело C-104/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 288, трета алинея ДФЕС — Борба със забавяне на плащане по търговските сделки — Директива 2000/35/ЕО — Членове 2, 3 и 6 — Директива 2011/7/ЕС — Членове 2, 7 и 12 — Законодателство на държава членка, което може да измени, във вреда на кредитор на държавата, лихвите по вземане, предхождащо тези директиви)

(2015/C 138/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Ответници: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi, в производство за сключване на предпазен конкордат, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi

Диспозитив

Член 288, трета алинея ДФЕС, член 3, параграф 3 и член 6 от Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки, както и членове 7 и 12 от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка, която се е възползвала от възможността, предвидена в член 6, параграф 3, буква б) от първата от тези директиви, да може в срока за транспониране на втората от тях да приеме законови разпоредби като разглеждания в главното производство, които могат да променят във вреда на кредитор на държавата лихвите по вземане, произтичащо от изпълнението на договор, сключен преди 8 август 2002 г.

(¹) ОВ С 184, 16.6.2014 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Ralph Prankl**

(Дело C-175/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Директива 92/12/ЕИО — Общ режим на продуктите, подлежащи на облагане с акциз — Облагане на контрабандни стоки — Стоки, освободени за потребление в една държава членка и изпратени към друга държава членка — Определяне на компетентната държава членка — Право на транзитната държава да облага посочените стоки)

(2015/C 138/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ralph Prankl

Диспозитив

Член 7, параграфи 1 и 2, както и член 9, параграф 1 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, изменена с Директива 92/108/ЕИО на Съвета от 14 декември 1992 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че когато подлежащи на облагане с акциз стоки, внесени нелегално на територията на една държава членка, са превозени без предписания по член 7, параграф 4 от посочената директива придружаващ документ до друга държава членка, на чиято територия тези стоки са открити от компетентните власти, транзитните държави членки не разполагат с право също да начисляват акциз на водача на тежкотоварен камион, който е извършил посочения превоз, поради това че е държал с търговска цел на тяхна територия посочените стоки.

⁽¹⁾ ОВ C 235, 21.7.2014 г.

**Решение на Съда (седми състав) от 5 март 2015 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht
Düsseldorf — Allemagne) — Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf**

(Дело C-178/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз и Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Позиция 8525 80 — Телевизионни камери, цифрови фотоапарати и записващи видеокamera — Подпозиции 8525 80 91 и 8525 80 99 — Видеокamera, вградена в спортни очила — Функция „оптично увеличение“ — Записване на данни от външни източници)

(2015/C 138/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vario Tek GmbH

Ответник: Hauptzollamt Düsseldorf

Диспозитив

- 1) Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, в редакцията му съгласно Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че видеокамерите, вградени в спортни очила, като разглежданите в главното производство, нямат функцията „оптично увеличение“ не е пречка посочените очила да се класират в подпозиции 8525 80 91 и 8525 80 99 от тази номенклатура.
- 2) Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно Регламент № 1006/2011, трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че видеокамерите, вградени в спортни очила, като разглежданите в главното производство, дават възможност върху сленяем носител да се записват и съхраняват видео- или аудиофайлове от външен източник е пречка за класирането им в подпозиция 8525 80 91 от тази номенклатура, ако записването може да се извърши самостоятелно и без да зависи от външно оборудване или софтуер.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 5 март 2015 г. — Ahmed Abdelaziz Ezz и др./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-220/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица с оглед на положението в Египет — Запраздяване на средства на лица, срещу които са образувани съдебни производства за присвояване на държавни средства — Конвенция на Организацията на обединените нации срещу корупцията)

(2015/C 138/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (представители: J. Lewis, QC, B. Kennelly и J. Pobjoy, Barristers, J. Binns, solicitor)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и И. Гюров), Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и D. Gauci)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Ahmed Abdelaziz Ezz, както и г-жа Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed, г-жа Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin и г-жа Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз и на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 21.7.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. — Н/Съд на Европейския съюз**(Дело C-221/14 P) ⁽¹⁾****(Жалба — Възнаграждения на членовете на Съда на Европейския съюз — Бивш член на Съда на публичната служба — Искане за присъединяване към Общата здравноосигурителна схема (ОЗОС) — Решение — Отказ — Способи за защита — Просрочие — Недопустимост)****(2015/C 138/30)****Език на производството: френски****Страни**

Жалбоподател: Н (представител: S. Sagias, dikigoros)

Друга страна в производството: Съд на Европейския съюз (представител: A.V. Placco)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Н да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 21.7.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 26 февруари 2015 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург**(Дело C-238/14) ⁽¹⁾****(Неизпълнение на задължения от държава членка — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Лица със сценична професия, работещи в условия на краткосрочна временна заетост — Последователни срочни трудови договори — Клауза 5, точка 1 — Мерки за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови договори — Понятие за „обективни причини“, които оправдават такива договори)****(2015/C 138/31)****Език на производството: френски****Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Enegren и D. Martin)

Ответник: Велико херцогство Люксембург (представител: D. Holderer)

Диспозитив

- 1) Като е оставило в сила дерогациите при прилагането на мерките за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови договори, сключени с лица със сценична професия, работещи в условия на краткосрочна временна заетост, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията, които има по силата на клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., включено в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP).
- 2) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 21.7.2014 г.

**Искане за становище, направено от Европейския парламент на основание член 218,
параграф 11 ДФЕС**

(Становище 1/15)

(2015/C 138/32)

Език на производството: всички официални езици

Страна, направила искането

Европейски парламент (представители: F. Drexler, A. Caiola, D. Moore)

Въпроси, отправени до Съда

- Съвместимо ли е предвиденото споразумение ⁽¹⁾ с разпоредбите на Договорите (член 16 от ДФЕС) и Хартата на основните права на Европейския съюз (членове 7, 8 и 52, параграф 1) по отношение на правото на физическите лица на защита на личните данни?
- Съставлява ли член 82, параграф 1, буква г) и член 87, параграф 2, буква а) от ДФЕС подходящо правно основание на акта на Съвета относно сключването на предвиденото споразумение или правно основание за посочения акт следва да бъде член 16 от ДФЕС?

⁽¹⁾ Споразумение между Канада и Европейския съюз относно предаването и обработката на резервационни данни на пътниците.

**Преюдициално запитване, отправено от Районен съд София (България) на 26 септември 2014
година — Румяна Асенова Петрус/Република България**

(Дело C-451/14)

(2015/C 138/33)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд София

Страни в главното производство

Жалбоподател: Румяна Асенова Петрус.

Ответник: Република България.

С определение от 5 февруари 2015 г. Съдът приема, че произнасянето по въпроса, поставен от Районен съд София (България), очевидно не е от неговата компетентност.

**Жалба, подадена на 14 ноември 2014 г. от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки,
дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 3 септември 2014
г. по дело T-686/13, Unibail/CXВП**

(Дело C-512/14 P)

(2015/C 138/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството: Unibail Management

Искания

- да се отмени обжалваното решение,
- произнасянето по спора да се извърши в съответствие с член 61, първа алинея, второ изречение от Статута, и
- жалбоподателят в производството пред Общия съд да бъде осъден да заплати направените съдебни разноски от Службата.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно-единствено основание в подкрепа на жалбата си. По същество СХВП счита, че Общият съд е нарушил член 75, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент. Общият съд не само извършил неправилно тълкуване на обхвата на понятието за общи мотиви, но изтъквал неправилно и собствената си съдебна практика. Накрая жалбоподателят упреква Общия съд за това, че е разместил тежестта на доказване.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Жалба, подадена на 14 ноември 2014 г. от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 3 септември 2014 г. по дело T-687/13, Unibail/CXВП

(Дело C-513/14 P)

(2015/C 138/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството: Unibail Management

Искания

- да се отмени обжалваното решение,
- произнасянето по спора да се извърши в съответствие с член 61, първа алинея, второ изречение от Статута, и
- жалбоподателят в производството пред Общия съд да бъде осъден да заплати направените съдебни разноски от Службата.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно единствено основание в подкрепа на жалбата си. По същество СХВП счита, че Общият съд е нарушил член 75, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент. Общият съд не само извършил неправилно тълкуване на обхвата на понятието за общи мотиви, но изтъквал неправилно и собствената си съдебна практика. Накрая жалбоподателят упреква Общия съд за това, че разместил тежестта на доказване.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Жалба, подадена на 19 декември 2014 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз**(Дело C-595/14)**

(2015/C 138/36)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Европейски парламент (представители: F. Drexler, A. Caiola и М. Пенчева)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

- да се отмени Решение за изпълнение на Съвета 2014/688/ЕС от 25 септември 2014 година за подлагане на 4-йодо-2,5-диметокси-N-(2-метоксибензил)фенилетиламин (25I-NBOMe), N-[[1-(диметиламино)циклохексил]метил]-3,4-дихлоро-бензамид (АН-7921), 3,4-метилендиоксипировалерон (MDPV) и 2-(етиламино)-2-(3-метоксифенил)циклохексанон (метоксетамин) на мерки за контрол ⁽¹⁾;
- правните последиците от Решение за изпълнение на Съвета 2014/688/ЕС да се запазят до момента на замяната му с нов, надлежно приет акт;
- ответникът да бъде осъден да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, Европейският парламент изтъква две основания.

Първото основание се отнася до използването от страна на Съвета на правна основание, което е отменено с влизането в сила на Договора от Лисабон, и алтернативно, на правно основание от вторичното право, което правно основание съгласно практиката на Съда като такова е незаконосъобразно.

Второто основание се отнася до използването от страна на Съвета на неправилна от правна гледна точка процедура за вземане на решения при приемането на Решение 2014/688/ЕС. Парламентът не взел участие в процедурата, довела до приемането на обжалваното решение. Въз основа на това обстоятелство Парламентът прави извода, че Договорите са били нарушени и е допуснато съществено процесуално нарушение.

Парламентът счита, че ако Съдът реши да отмени обжалваното решение, би било уместно Съдът да упражни правото си на преценка, за да запази правните последици от обжалваното решение в съответствие с член 264, втора алинея ДФЕС до момента на замяната му с нов, надлежно приет акт.

⁽¹⁾ ОВ L 287, стр. 22.

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 13 януари 2015 г. — Odvolací finanční ředitelství/Český Rozhlas**(Дело C-11/15)**

(2015/C 138/37)

*Език на производството: чешки***Запитваща юрисдикция**

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Odvolací finanční ředitelství

Ответник: Český Rozhlas

Преюдициални въпроси

Може ли дейността на общественото радио — финансирана от задължителни нормативнопредвидени такси в законоустановен размер, плащани при наличие на радиоприемник, притежаван или ползван на друго правно основание — да се разглежда като „доставка на услуга, извършвана възмездно“ по смисъла на член 2, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г.⁽¹⁾ относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система за данъка върху добавената стойност, която трябва да бъде освободена от ДДС съгласно член 13А, параграф 1, буква р) от същата директива, или това е нестопанска дейност, която изобщо не се облага с ДДС съгласно член 2 от Шеста директива и поради това не подлежи и на предвиденото в член 13А, параграф 1, буква р) от тази директива освобождаване от ДДС?

⁽¹⁾ ОВ 1977 L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 21 януари 2015 г. — Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Дело C-24/15)

(2015/C 138/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Josef Plöckl

Ответник: Finanzamt Schrobenhausen

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 22, параграф 8 и член 28в, част А, буква а), първа алинея и буква г) от Шеста директива 77/388/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 17 май 1977 година държавите членки да откажат освобождаване от данък на вътреобщностна доставка (в случая: вътреобщностно прехвърляне), когато макар доставчикът да не е изпълнил всички мерки, които разумно могат да бъдат изисквани от него с оглед на формалните изисквания по отношение на счетоводното записване на идентификационния номер по ДДС, няма конкретни доказателства, че е налице данъчна измама, стоката е била прехвърлена в друга държава членка и са изпълнени останалите условия за освобождаване от данък?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, ОВ L 145, стр. 1, със съответните изменения.

Преюдициално запитване от Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Италия), постъпило на 22 януари 2015 г. — Pippo Pizzo/CRGT srl

(Дело C-27/15)

(2015/C 138/39)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pippo Pizzo

Ответник: CRGT srl

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 47 и 48 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като описаното по-горе италианско законодателство, която позволява частично използване на ресурсите на други предприятия при посочените по-горе условия по отношение на услугите?
- 2) Принципите на правото на Европейския съюз, а именно принципите на защита на оправданите правни очаквания, правна сигурност и пропорционалност допускат ли разпоредба от правния ред на държава членка, която позволява да бъде отстранено от участие в публична процедура предприятие, което не е знаело за съществуването на задължение да извърши плащане на определена сума за допускане до участие в посочената процедура, тъй като това задължение не е изрично посочено в обявлението за възлагане на обществена поръчка, като неизпълнението на въпросното задължение се санкционира с отстраняване, независимо че съществуването му не следва категорично от буквалното съдържание на закона, действащ в тази държава членка, но все пак може да бъде изведено чрез две юридически операции, първата от които се изразява в разширителното тълкуване на разпоредби от позитивното право на посочената държава членка, а втората — в допълване в съответствие с резултатите от това разширително тълкуване на нормативното съдържание на обявлението за възлагане на обществена поръчка?

⁽¹⁾ ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 23 януари 2015 г. — Koninklijke KPN NV и др./Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Дело C-28/15)

(2015/C 138/40)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Koninklijke KPN NV и KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV и UPC Business BV

Ответник: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1 от Рамковата директива ⁽¹⁾ във връзка с членове 8 и 13 от Директивата за достъпа ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че когато разглеждат спор относно законосъобразността на наложена от националния регулаторен орган (НРО) разходоориентирана цена на пазара на едро за терминиране на повиквания, националните съдилища могат да се произнесат в различен смисъл от този, който би съответствал на Препоръката на Европейската комисия от 7 май 2009 година относно подхода за регулиране на цените за терминиране на фиксирана и мобилна връзка в ЕС (2009/396/ЕО) ⁽³⁾, в която чистият BULRIC е препоръчан като подходяща ценова мярка на пазарите на терминиране на повиквания, ако смятат, че това е необходимо с оглед на фактическите обстоятелства по отнесения до тях случай и/или с оглед на съображения, произтичащи от националното, съответно наднационалното право?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, доколко в такъв случай при преценката на разходоориентираната ценова мярка националните съдилища могат:
- а) в светлината на член 8, параграф 3 от Рамковата директива да оценяват довода на НРО, че се насърчава развитието на вътрешния пазар, в зависимост от мащаба на действителното въздействие върху функционирането на вътрешния пазар?
 - б) в светлината на целите на политиката и на регулаторните принципи, закрепени в член 8 от Рамковата директива и в член 13 от Директивата за достъпа, да проверяват дали ценовата мярка е:
 - i) съразмерна,
 - ii) подходяща,
 - iii) пропорционална и обоснована?
 - в) да изискват от НРО да докаже в достатъчна степен:
 - i) че действително се осъществява посочената в член 8, параграф 2 от Рамковата директива политическа цел НРО да насърчават конкуренцията при доставката на електронни съобщителни мрежи и електронни съобщителни услуги и че ползвателите действително извличат максимална полза, що се отнася до избора, цената и качеството;
 - ii) че действително се осъществява посочената в член 8, параграф 3 от Рамковата директива политическа цел да се допринася за развитието на пазара; и
 - iii) че действително се осъществява посочената в член 8, параграф 4 от Рамковата директива политическа цел да се насърчават интересите на гражданите?
 - г) в светлината на член 16, параграф 3 от Рамковата директива и на член 8, параграфи 2 и 4 от Директивата за достъпа при проверката дали ценовата мярка е подходяща да вземат предвид обстоятелството, че мярката действа на пазар, на който регулираните предприятия притежават значителна пазарна сила, но в избраната форма (чист BULRIC) обслужва една от целите на Рамковата директива, а именно насърчаването на интересите на крайните потребители, на друг пазар, който не попада в обхвата на регулиране?

- ⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).
- ⁽²⁾ Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимовъзрзаността между тях (Директива за достъпа) (ОВ L 108, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 169).
- ⁽³⁾ ОВ L 124, стр. 67.

Жалба, подадена на 27 януари 2015 г. от Simba Toys GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 25 ноември 2014 г. по дело T-450/09 — Simba Toys GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Simba Toys GmbH & Co. KG (представител: O. Ruhl, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Seven Towns Limited

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 ноември 2014 г. по дело T-450/09 Simba Toys GmbH & Co. KG/CXBP — Seven Towns Limited;
- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 1 септември 2009 г. (преписка 1526/2008-2);
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и Seven Towns Limited да заплатят разноските в производството по обжалване пред Съда и тези в първоинстанционното производство пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят повдига шест основания за обжалване: Първото основание за обжалване е нарушение на член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламент № 40/94 ⁽¹⁾. Второто основание за обжалване е нарушение на член 7, параграф 1, буква д), точка i) от Регламент № 40/94. Третото основание за обжалване е нарушение на член 7, параграф 1, буква д), точка iii) от Регламент № 40/94. Четвъртото основание за обжалване е нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94. Петото основание за обжалване е нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94. Шестото основание за обжалване е нарушение на член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 ⁽²⁾.

Първото основание за обжалване е разделено на единадесет части: неправилно изискване за „точно разбиране“; неправилно пренебрегване на продукти, намиращи се вече на пазара; изводи относно оповестяване на изображението на марката, основани на изопачаване на факти и доказателства; твърде тясно тълкуване на критерия „техническа функция“; пренебрегване на липсата на произволни съществени характеристики; неправилно разглеждане на обществения интерес; неправилна правна преценка на относимостта на липсата на алтернативни форми; изводи за алтернативни форми, основани на изопачаване на факти и доказателства; неправилни правни стандарти по отношение на причините и резултата от техническата функция; неотносимост на възможността за наличие на кубове без видими линии; неправилен извод от твърдението за липса на технически характер на една от подкатеориите стоки за липса на технически характер на всички останали стоки, за които марката е регистрирана.

Второто основание за обжалване се състои от една част: неправилно пренебрегване на факта, че съществените характеристики са функционални.

Третото основание за обжалване се състои от една част: неправилно пренебрегване на факта, че съществените характеристики придават съществена стойност на продукта.

Четвъртото основание за обжалване е разделено на единадесет части: неправилна правна преценка на тежестта на доказване; неправилен анализ на индивидуалните характеристики на оспорената марка; неправилно пренебрегване на индивидуалните технически характеристики; неправилно позоваване само на норми от съответния сектор; неправилен критерий за „спонтанно“; неправилен извод от твърдяната отличителност на една подкатегория от стоки за отличителност спрямо всички останали стоки, за които марката е регистрирана; неправилно приложение на критерия за „най-вероятна форма“; отричане на магическия куб като най-вероятната форма въз основа на изопачаване на фактите и доказателствата; неправилна преценка на отличителността само от перспективата на потребителя; неправилен отказ да се разгледат специфични продукти, намиращи се към настоящия момент на пазара; неправилни стандарти за относимостта на продукти, намиращи се вече на пазара.

Петото основание за обжалване е разделено на осем части: неправилно изискване за „недвусмислено“; неправилно изискване за „спонтанно“; неправилно тълкуване на критерия „пряка и конкретна връзка“; неправилен анализ на описателния характер само с оглед на общата формулировка за стоки; неправилно определение на съответните потребители; неправилна преценка на знанието на потребителите; неправилно пренебрегване на бъдещото развитие; неправилна преценка на обществения интерес чрез неправилно позоваване на алтернативни форми.

Шестото основание за обжалване се състои от една част: неправилно установени факти без да се вземат предвид доказателствата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Италия), постъпило на 29 януари 2015 г. — Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

(Дело C-37/15)

(2015/C 138/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Страни в главното производство

Жалбоподател: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Ответник: Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

Преюдициален въпрос

Противоречи ли на общностното право разпоредбата на член 188 от Законодателен декрет № 152/2006 и Декрета на министъра на околната среда от 17 [декември] 2009 г., съгласно която разпоредба влизането в сила на правната уредба за транспониране на Директива 2008/98/ЕО ⁽¹⁾ се отлага до издаването на декрет на министъра, с който се определят техническите условия и сроковете за влизане в сила на горепосочените актове по прилагане?

⁽¹⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, стр. 3).

Преюдициално запитване от High Court of Ireland (Ирландия), постъпило на 2 февруари 2015 г. — Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance

(Дело C-41/15)

(2015/C 138/43)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Ответник: Minister for Finance

Преюдициални въпроси

- 1) Изключва ли Втора директива за дружествата⁽¹⁾ при всички обстоятелства, включително при обстоятелствата в настоящия случай, постановяването на решение за оздравяване съгласно член 9 от Credit Institutions (Stabilisation) Act, 2010, въз основа на становището на министъра, че то е необходимо, когато подобно решение има за последица увеличаването на капитала на дружеството без съгласието на общото събрание, разпределянето на нови акции без предлагането им за предпочитително изкупуване на съществуващите акционери без съгласието на общото събрание; понижаването на номиналната стойност на акциите на дружеството без съгласието на общото събрание и изменението за тази цел на учредителния акт и на устава на дружеството без съгласието на общото събрание?
- 2) Приетото от High Court решение за оздравяване съгласно член 9 от Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010 по отношение на Irish Life and Permanent Group Holdings plc и Irish Life and Permanent plc нарушило ли е правото на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни
ОВ L 26, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8.

Преюдициално запитване от la Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), постъпило на 6 февруари 2015 г. — État belge — SPF Finances/ING International SA, succédant aux droits et obligations de ING Dynamic SA

(Дело C-48/15)

(2015/C 138/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Белгийска държава — SPF Finances

Ответник: ING International SA, приемник на правата и задълженията на ING Dynamic SA

Преюдициални въпроси

- 1) Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал⁽¹⁾ и по-конкретно член 2 във връзка с членове 4, 10 и 11, трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредби от националното право като членове 161 и 162 от белгийския Code des droits de succession, изменен с Програмния закон от 22 декември 2003 г. относно облагането на предприятията за колективно инвестиране, доколкото с посочения данък се облагат годишно предприятията за колективно инвестиране, учредени под формата на капиталови дружества в друга държава членка, които търгуват свои дялови единици в Белгия, върху общия размер на записаните в Белгия дялови единици, намален със сумата на изкупуванията и възстановяванията на посочените дялови единици, вследствие на което набраните в Белгия суми от такива предприятия, доколкото се намират в разпореждане на предприятията за колективно инвестиране, се облагат с посочения данък?
- 2) Членове 49 — 55 и 56—[60] от Договора за ЕО, при необходимост във връзка с членове 10 и 293, второ тире от Договора за ЕО, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка да променя едностранно критерий за привръзка на данък като предвидения в член 161 и сл. от белгийския Code des droits de succession, за да замени личен критерий за привръзка, основан на местопребиваването на данъчнозадълженото лице, закрепен в международното данъчно право, с евентуален вещен критерий за привръзка, който не е установен в международното данъчно право, като се има предвид, че за да гарантира данъчния си суверенитет, държавата членка е приела специфична санкция като предвидената в член 162, алинея 3 от Code des droits de succession, само по отношение на чуждестранните оператори?

- 3) Членове 49 и 56 от Договора за ЕО, при необходимост във връзка с членове 10 и 293, второ тире от Договора за ЕО, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчно облагане като описаното по-горе, което, доколкото не отчита по никакъв начин данъците, с които вече са обложени в държавата членка на произхода им предприятия за колективно инвестиране, учредени в друга държава членка, представлява допълнителна финансова тежест, която може да затрудни търгуването на дяловете им единици в Белгия?
- 4) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа ⁽²⁾, при необходимост във връзка с членове 10 и 293, второ тире от Договора за ЕО, трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчно облагане като описаното по-горе, доколкото то нарушава основата цел на Директивата да улесни търговията на дялови единици на предприятия за колективно инвестиране в Европейския съюз?
- 5) Членове 49 и 56 от Договора за ЕО трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат административната тежест, с която е свързано събирането на данък като описания по-горе от предприятия за колективно инвестиране, учредени в друга държава членка, които търгуват дяловете си единици в Белгия?
- 6) Членове 49 и 56 от Договора за ЕО трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право като член 162, алинея 2 от Code des droits de succession, доколкото посочената разпоредба налага специфична санкция на предприятия за колективно инвестиране, учредени в друга държава членка, които търгуват дяловете си единици в Белгия, а именно съдебна забрана занапред за инвестиране на дялови единици в Белгия при неподаване на декларация до 31 март всяка година или при неплащане на описания по-горе данък?

⁽¹⁾ ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9.

⁽²⁾ ОВ L 375, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 138.

Жалба, подадена на 6 февруари 2015 г. от г-н Kurt Hesse срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 27 ноември 2014 г. по дело T-173/11 — Kurt Hesse und Lutter & Partner GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kurt Hesse (представител: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда

— да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 27 ноември 2014 г. (дело T-173/11),

— да отмени решението на четвърти апелативен състав от 11 януари 2011 г. (преписка R0306/2010-4) и да отхвърли възражението срещу заявка за регистрация на марка на Общността № 5723 432 от 16 февруари 2007 г.

при условията на евентуалност:

— да върне делото за ново разглеждане на Общия съд на Европейския съюз.

Освен това жалбоподателят иска

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва следните основания:

1. Погрешно неотчитане на фактори като сходството на стоките по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността (наричан по-нататък „РМО“) ⁽¹⁾

Жалбоподателят оспорва заключението на Общия съд, съгласно което апелативният състав правилно е приел, че „мобилните навигационни устройства и в частност сателитните мобилни навигационни устройства“, от една страна, и стоките, обхванати от марките, които се посочват в подкрепа на възражението, от друга страна, са сходни. При анализа на сходството Общият съд не бил взел предвид съществени фактори като вида на съответните стоки, тяхното производство, продажба, канали за дистрибуция и търговски обекти, в които се продават. При цялостно отчитане и точно претегляне на всички релевантни фактори сходството на стоките трябвало да бъде отречено.

2. Изопачаване на фактите и погрешно прилагане на предвидената в член 8, параграф 5 от РМО защита на марките, които се ползват с репутация

Общият съд погрешно възприел становището на апелативния състав, че марката „Carrera“ е позната на съществена част от потребителите. Апелативният състав основал заключенията си по-специално на отделни аспекти от експертно становище в областта на транспорта. Апелативният състав и Общият съд неправилно определили съществени изводи в експертното становище като „лишени от значение“, както и игнорирали напълно други съществени изводи. Поради това в основата на решението на Общия съд имало съществено изопачаване на фактите и на доказателствата.

3. Погрешно заключение, че е налице „прехвърляне на репутация“ по смисъла на член 8, параграф 5 от РМО

Общият съд неправилно възприел становището на апелативния състав, че съществува опасност от „прехвърляне на репутация“ в полза на заявената от жалбоподателя марка „Carrera“. Апелативният състав приел, че всички обхванати от заявената марка стоки можели „да се инсталират в превозните средства и да се използват в тях“. Оттук произтичал „социален навик“, въз основа на който използването на заявените стоки, от една страна, и на превозните средства, от друга страна, „съвпадало“. На практика обаче самото обстоятелство, че заявените стоки се инсталират в превозни средства и се използват в тях, не може да обоснове никакъв „социален навик“ и също не може да доведе до прехвърляне на репутация. В това отношение апелативният състав и Общият съд не били мотивирали своето решение по разбираем начин.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 9 февруари 2015 г. — United Video Properties Inc./Telenet NV

(Дело C-57/15)

(2015/C 138/46)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: United Video Properties Inc.

Ответник: Telenet NV

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли използваният в член 14 от Директивата [относно упражняването на права върху интелектуалната собственост] ⁽¹⁾ израз „разумни и пропорционални съдебни разходи и други разходи“ разпоредбите от белгийското право, които предоставят на съдилищата възможността да вземат предвид установените специфики на делото и предвиждат варираща тарифа от фиксирани по размер възнаграждения за адвокатската помощ?
- 2) Допуска ли използваният в член 14 от Директивата [относно упражняването на права върху интелектуалната собственост] израз „разумни и пропорционални съдебни разходи и други разходи“ съдебна практика, съгласно която разходите за консултант по техническите въпроси подлежат на възстановяване единствено в случай на неправомерно поведение (на договорно или на извъндоговорно основание)?

⁽¹⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Италия), постъпило на 9 февруари 2015 г. — Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-59/15)

(2015/C 138/47)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro

Страни в главното производство

Жалбоподател: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Ответници: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia,

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

Принципът, установен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — чието съдържание е уточнено, що се отнася до обществените поръчки, в член 1 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. ⁽¹⁾ — съгласно който всяко лице, чийто права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са накърнени има право на ефикасни правни средства за защита пред съд, допуска ли национална правна уредба, като съдържащата се в членове 9, 13 и 14 от Указ на президента на Републиката № 115 от 30 май 2002 г., приложим в разглеждания случай, съгласно която за достъп до административно правораздаване в областта на процедурите по възлагане на обществени поръчки е предвидено плащане на единна такса, чийто размер е по-висок от таксата, определена за достъп до административно правораздаване в различни области.

⁽¹⁾ Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

Жалба, подадена на 11 февруари 2015 г. от Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 декември 2014 г. по дело T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Европейска комисия

(Дело C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (представители: S. Altenschmidt и P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- жалбоподателят иска да се отмени решението на Общия съд от 11 декември 2014 г. по дело T-476/12.
- освен това жалбоподателят иска да се уважи направеното пред първата инстанция искане в жалбата да се отмени решението на Комисията от 17 януари 2013 г. (GestDem № 3273/2012).

Основания и основни доводи

Общият съд е нарушил изискванията на Регламент (ЕО) № 1367/2006 ⁽¹⁾ за наличието на основания за отказ да се разреши свободен достъп до информация за околната среда. В противоречие с член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) 1367/2006 той не е тълкувал стеснително основанията за отказ по член 4, параграф 3 и член 4, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽²⁾. Освен това Общият съд не е отчел по подходящ начин изложения от жалбоподателя публичен интерес за достъп до информацията за околната среда. Ето защо обжалваното решение не било в съответствие с Орхуската конвенция за достъп до информация, приета от Съюза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността. (ОВ L 264, стр. 13).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

**Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, заседаващ в 's-Hertogenbosch (Нидерландия),
постъпило на 12 февруари 2015 г. — Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Дело C-63/15)

(2015/C 138/49)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, заседаващ в 's-Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mehrdad Ghezelbash

Ответник: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Преюдициални въпроси

- 1) Какъв е обхватът на член 27 от Регламент № 604/2013 ⁽¹⁾, евентуално във връзка със съображение 19 от този регламент?

Следва ли да се приеме, че на основание на този член в случай като настоящия — в който едва след положителния отговор на искането за поемане на отговорността да бъде разгледана молба за предоставяне на убежище чужденецът се запознава с това искане и представя доказателства, които биха могли да дадат основание да се смята, че компетентна да разгледа молбата за предоставяне на убежище е не замолената държава членка, а молещата държава членка, като впоследствие молещата държава членка нито проверява, нито представя тези документи на замолената държава членка — търсещото убежище лице разполага с (ефективни) способности за правна защита, които му позволяват да обжалва или да иска преразглеждане на критериите за определяне на компетентната държава, посочени в глава III Регламент № 604/2013?

- 2) В случай че чужденецът по принцип не може да се позовава на неправилното прилагане на критериите за определяне на компетентната държава членка нито на основание на Регламент № 604/2013, нито на основание на Регламент № 343/2003 ⁽²⁾, когато замолената държава членка е дала положителен отговор на искане за поемане на отговорност, следва ли да се приеме за правилно становището на ответника, че изключение от този принцип е възможно единствено в положения, свързани със семейството по смисъла на член 7 от Регламент № 604/2013, или е възможно да има други особени факти и обстоятелства, поради които чужденецът може да се позовава на неправилното прилагане на критериите за определяне на компетентната държава членка?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е в смисъл, че наред с положенията, свързани със семейството, е възможно чужденецът може да се позовава на неправилното прилагане на критериите за определяне на компетентната държава членка и предвид наличието на други обстоятелства, възможно ли е фактите и обстоятелствата, описани в точка 12 от настоящото решение, да представляват такива особени факти и обстоятелства?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, стр. 31).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 107, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 12 февруари 2015 г. — BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Дело C-64/15)

(2015/C 138/50)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: BP Europa SE

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 10, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че предвидените в него условия са изпълнени само когато цялото количество стоки, движещи се под режим на отложено плащане на акциз, не е пристигнало на мястото на получаване или, като се има предвид член 10, параграф 6 от Директива 2008/118/ЕО, правилото може да се прилага и по отношение на случаи, в които само част от количеството акцизни стоки, движещи се под режим на отложено плащане на акциз, не пристига на мястото на получаване?
- 2) Следва ли член 20, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО да се тълкува в смисъл, че движението на акцизни стоки под режим на отложено плащане на акциз приключва едва когато получателят изцяло е разтоварил пристигналото при него транспортно средство, поради което установяването на липси по време на операцията на разтоварване се осъществява все още по време на движението?
- 3) Допуска ли член 10, параграф 2 във връзка с член 7, параграф 2, буква а) от Директива 2008/118/ЕО национална разпоредба, която поставя компетентността за събиране на данъка на държавата членка на получаване (наред с изключването на случаите, уредени в член 7, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО) единствено в зависимост от установяването на допусната нередовност и от невъзможността да се определи къде е допусната нередовността, или е необходимо допълнително да се установи, че в резултат на извеждането им от режим на отложено плащане на акциз акцизните стоки са освободени за потребление?

- 4) Следва ли член 7, параграф 2, буква а) от Директива 2008/118/ЕО да се тълкува в смисъл, че при установяването на нередовност в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО трябва да се приеме, че акцизните стоки, които се движат под режим на отложено плащане на акциз и не са пристигнали на мястото на получаване, се освобождават за потребление във всички случаи, в които не може да бъде представено предвиденото в член 7, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО доказателство за пълното унищожаване или безвъзвратната загуба на установените липси?

⁽¹⁾ Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

**Преюдициално запитване от Tribunale di Bari (Italia), постъпило на 12 февруари 2015 г. —
Наказателно производство срещу Vito Santoro**

(Дело C-65/15)

(2015/C 138/51)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bari

Страна в главното производство

Vito Santoro

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС да се тълкуват, с оглед на решението на Съда на Европейския съюз от 16 февруари 2012 г. [по съединени дела C-72/10 и C-77/10], в смисъл, че не допускат да се организира процедура за възлагане на обществени поръчки за концесии с по-кратка продължителност от тази на по-рано възложените обществени поръчки, когато въпросната обществена поръчка се възлага със заявената цел да бъдат поправени последиците от незаконосъобразността на отстраняването на определен брой оператори от предишни обществени поръчки?
- 2) Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС съобразно тълкуването им в посоченото по-горе решение на Съда на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат изискването за изравняване във времето на крайните срокове на концесиите да бъде подходящо основание за намаляване на продължителността на концесиите, за които са обявени процедури спрямо продължителността на по-рано възложените концесии?
- 3) Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС съобразно тълкуването им в посоченото по-горе решение на Съда на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат предвиждането на задължение за безвъзмездно прехвърляне на ползването на притежавани материални и нематериални активи, съставляващи мрежата на управление и събиране на игрални залози, в случай на прекратяване на дейността поради изтичане на крайния срок на концесията или вследствие на мерки за лишаване или отнемане?

Иск, предявен на 12 февруари 2015 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-66/15)

(2015/C 138/52)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Wasmeier и D. Triantaphyllou)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

- да обяви, че като е събрала целия размер на таксата за регистрация към момента на регистрацията на пътно превозно средство, което е взето на изплащане или ползвано на финансов лизинг от клиент, пребиваващ в Република Гърция за сметка на доставчик, установен в друга държава членка, без да отчита срока на изплащане или лизинга, нито срока на ползване на пътното превозно средство на територията на Република Гърция, последната е нарушила задълженията, възложени ѝ по силата на членове 56 — 62 ДФЕС, свързани със свободното предоставяне на услуги,
- да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Като е наложила плащане на целия размер на таксата за регистрация за сметка на доставчик, установен в друга държава членка за пътните превозни средства, взети на изплащане или използвани на лизинг от пребиваващи в Република Гърция лица, без да отчита срока на договора за продажба на изплащане (или лизинг), нито срока на ползване на такива пътни превозни средства на територията на Република Гърция, последната е нарушила задълженията, възложени ѝ по силата на членове 56 — 62 ДФЕС.

Налагането на плащане на целия размер на таксата за регистрация е непропорционално и е пречка за свободното движение на услуги (вж. практиката на Съда по дела Cura Anlagen, C-451/99, Coevering, C-242/05, İlhan, C-42/08, VAV Autovermietung GmbH, C-91/10).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на
16 февруари 2015 г. — Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi
Főfelügyelőség**

(Дело C-69/15)

(2015/C 138/53)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nutrivet D.O.O.E.L.

Ответник: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се приеме, че превоз на отпадъци е извършен по начин, „който фактически не е посочен в документа, описан в приложение VII“ по смисъла на член 2, точка 35, буква ж, подточка iii) от Регламент (ЕО) № 1013/2006 ⁽¹⁾, когато лицето, което урежда превоза, е попълнило по несъответен начин клетките за вносител/получател, съоръжение за оползотворяване и заинтересовани държави/страни, посочени респективно в полета 2, 7 и 11 на документа, съдържащ се в приложение VII към посочения регламент, въпреки че отнасящата се до тези полета информация е посочена ясно в международната експедиционна бележка и други налични документи?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли да се приеме за съразмерна наложена на това основание глоба, размерът на която е еднакъв с този на глобата, предвидена за неизпълнение на задължението за попълване на документа, съдържащ се в приложение VII към Регламент (ЕО) № 1013/2006?
- 3) За да се обяви за незаконен превоз на отпадъци по смисъла на член 2, точка 35, буква ж, подточка iii) от Регламент (ЕО) № 1013/2006, трябва ли лицето, попълнило документа, съдържащ се в приложение VII към същия регламент, умишлено да въвежда в заблуждение компетентните органи?

- 4) За да се обяви за незаконен превоз на отпадъци, извършен „по начин, който фактически не е посочен в документа описан в приложение VII“ по смисъла на член 2, точка 35, буква ж, подточка iii) от Регламент (ЕО) № 1013/2006, трябва ли информацията или данните, които фактически не са посочени, да бъдат релевантни от гледна точка на опазването на околната среда? При утвърдителен отговор, каква информация или данни от документа, съдържащ се в приложение VII към посочения регламент, следва да се считат за релевантни от гледна точка на опазването на околната среда?
- 5) Може ли да се приеме, че превоз на отпадъци е извършен по начин, „който фактически не е посочен в документа, описан в приложение VII“ по смисъла на член 2, точка 35, буква ж, подточка iii) от Регламент (ЕО) № 1013/2006, когато компетентният орган не проведе предвидената в член 24 процедура от посочения регламент, не включи в нея останалите засегнати органи и не постанови връщане на незаконно превозените отпадъци?
- 6) Как следва да се разбира и разглежда понятието за юрисдикция по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1013/2006?
- 7) Как следва да се тълкува съдържащият се в точка 15, част IV от приложение IV към Регламент (ЕО) № 1013/2006 израз, съгласно който, за да може един търговец или брокер да действа в качеството си на получател, той трябва да бъде под юрисдикцията на страната по местоназначение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172).

**Преюдициално запитване от Markkinaoikeus (Финландия), постъпило на 19 февруари 2015 г. —
Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto**

(Дело C-75/15)

(2015/C 138/54)

Език на производството: финландски

Запитваща юрисдикция

Markkinaoikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Viiniverla Oy

Ответник: Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли при преценката дали е налице пресъздаване по смисъла на член 16, буква б) от Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определения, описания, представянето, етикетирването и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 ⁽¹⁾ да се вземе предвид средният потребител, който е нормално информиран и в разумна степен наблюдателен и съобразителен?
- 2) При преценката на наложената за защита на географското указание „Calvados“ забрана да се използва наименованието „Verlados“ за спиртна напитка, направена от ябълки, която се продава под това наименование във Финландия, какво значение за тълкуването на понятието „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 и за прилагането на този регламент имат следните обстоятелства:
 - а. началната част („Verla“) на наименованието „Verlados“ означава село във Финландия, което може би е познато на финландския потребител,
 - б. началната част („Verla“) на наименованието „Verlados“ посочва производителя на този продукт — Viiniverla Oy,

- в. „Verlados“ е произведен във Верла местен продукт, от който се продават средно неколкостотин литра годишно в ресторант, предлагаш продукти — собствено производство, и който в ограничена степен може да се получи при поръчка от държавно предприятие за спиртни напитки,
- г. думите „Verlados“ и „Calvados“ имат от три срички една обща сричка („dos“), но последните им четири букви („ados“) са еднакви, т.е. половината от всичките им букви?
- 3) В случай че се приеме, че наименованието „Verlados“ е пресъздаване по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, може ли неговото използване да се обоснове от някое от посочените по-горе обстоятелства или от други обстоятелства, например обстоятелството че най-малкото у финландския потребител не може да се създаде впечатлението, че „Verlados“ е произведен във Франция?

(¹) ОВ L 39, стр. 16.

**Жалба, подадена на 19 февруари 2015 г. от Съда на Европейския съюз срещу определението,
постановено от Общия съд (трети състав) на 9 януари 2015 г. по дело T-409/14, Marcuccio/
Европейския съюз и Съд на Европейския съюз**

(Дело C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Съд на Европейския съюз (представител: A.V. Placco)

Друга страна в производството: Luigi Marcuccio

Искания на жалбоподателя

СЕС иска от Съда:

- Да отмени определението на Общия съд на Европейския съюз (трети състав) от 9 януари 2015 г., постановено по дело T-409/14 Marcuccio/Европейския съюз и Съд на Европейския съюз, в частта, в която отхвърля втора, трета и четвърта точка от исканията му, съдържащи се в жалбата пред Общия съд съгласно член 114 от Процедурния му правилник;
- Да уважи посочените искания и вследствие на това
 - като главно искане — да се произнесе окончателно по спора, като отхвърли иска за обезщетение за вреди, предявен от г-н Marcuccio като недопустим, тъй като е насочен срещу СЕС (в качеството му на представител на Съюза);
 - при условията на евентуалност — в случай, че Съдът приеме, че обстоятелството, че тази иск е насочен срещу СЕС, а не срещу Комисията (в качеството ѝ на представител на Съюза), не оказва въздействие върху допустимостта му, но произнасяйки се по възражението, повдигнато от СЕС в хода на производството, Съдът е трябвало да разпреди заместването на СЕС с Комисията на страната на ответника, да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по иска за обезщетение на г-н Marcuccio, като се съобрази с указанията по прилагане на правото, дадени от Съда;
- Да осъди г-н Marcuccio да заплати съдебните разноски, направени от СЕС в производството на първа инстанция и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

С първото основание, изведено от нарушение на правилата за представителство на Съюза пред правораздавателните му органи, СЕС посочва, че, тъй като липсва изрична разпоредба, която да урежда конкретно представителството на Съюза пред правораздавателните му органи по искове, предявени на основание член 268 ДФЕС с цел обявяване на извъндоговорната отговорност на Съюза, правилата относно това представителство трябва да бъдат изведено от общите принципи, уреждащи правораздавателната функция, по-специално принципа за добро правораздаване и принципите на независимост и непристрастност на съда.

СЕС развива първото си основание в две части, отнасящи се по-специално, от една страна, до нарушение на принципа на добро правораздаване и от друга страна, до нарушение на принципите на независимост и безпристрастност на съда. Във връзка с първото основание СЕС отбелязва, че извода на Общия съд, че СЕС следва да представлява Съюза по посочения по-горе иск за обезщетение за вреди открито се основава на съдебната практика, чието начало се поставя с решение *Werhahn Hansasmühle* и др./Съвет и Комисия (63/72 — 69/72, EU:C:1973: 121; наричано по-нататък „решение *Werhahn* и др.“). Възприетото в посочената съдебна практика разрешение е, че когато Общността/понастоящем Съюзът/е призована да отговаря за действия на някоя от своите институции, тя се представлява пред юрисдикцията на Съюза от институцията (или институциите), на която се приписва правопораждащият факт. СЕС обаче поддържа, че това разрешение не е трябвало да се приложи в случая, тъй като с оглед на различни елементи всъщност резултатът противоречи на принципа на добро правораздаване, който, както изрично следва от решение *Werhahn* и др., е в основата на това разрешение. В този контекст СЕС твърди в хода на производството и нарушение на обхвата на член 317, първа алинея ДФЕС и на член 53, параграф 1 от Регламент № 966/2012 ⁽¹⁾, съгласно който Общият съд е трябвало да се съобрази с принципа за вписване на обезщетение като поисканото в разглеждания случай в раздела от общия бюджет, отнасящ се до Комисията.

Във връзка с втората част на първото основание СЕС посочва, като се основава на решение на ЕСПЧ от 10 юли 2008 г. *Михалков срещу България* (жалба № 67719/01), че като е приел, че СЕС следва да представлява Съюза по иска за обезщетение за вреди, предявен от г-н *Marcuccio*, Общият съд е нарушил принципите на независимост и обективна безпристрастност на съда. Действително, тъй като, от една страна, правопораждащият факт на предполагаемата отговорност е настъпил при упражняване на правораздавателните функции на решаващ състав и от друга страна, решаващият състав, който трябва да постанови решение по делото i) е част от същия правораздавателен орган (Общия съд), към който принадлежи решаващият състав, на който се приписва правопораждащият факт на отговорността и ii) е неразделна част от ответника по същото дело (СЕС), с който съдиите от посочения решаващ състав са професионално свързани, посочените изисквания биха се казали нарушени, още повече в случай, че, както е приел Общият съд, обезщетение като поисканото в разглеждания случай бъде вписано в раздела от общия бюджет, отнасящ се до СЕС.

На следващо място, във връзка с второто основание СЕС поддържа, че, тъй като не съдържа конкретно произнасяне по доводите, изложени от СЕС пред Общия съд и основаващи се на логиката на поредица от решения на Съда, сред които решения *Groupe Gascogne/Комисия* (C-58/12 P, EU:C:2013:770), *Gascogne Sack/Комисия* (C-40/12 P, EU:C:2013:768) и *Kendrion/Комисия* (C-50/12 P, EU:C:2013:771), обжалваното определение било опорочено от нарушение на задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, стр. 1).

Преюдициално запитване от *Symvoulío tis Epikrateias* (Гърция), постъпило на 20 февруари 2015 г. — *Karņoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikón*

(Дело C-81/15)

(2015/C 138/56)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Karņoviomichania Karelia AE*

Ответник: *Ypourgos Oikonomikón* (Министър на финансите)

Преюдициален въпрос

Следва ли Директива 92/12/ЕИО ⁽¹⁾, тълкувана в светлината на общите принципи на правото на Съюза и в частност на принципите на ефикасност, на правна сигурност и на пропорционалност, да се разбира в смисъл, че не допуска, в случаи като този в главното производство, прилагането на законова разпоредба на държава членка, като член 108 от гръцкия Митнически кодекс, съгласно която може да бъде обявен за солидарно отговорен за заплащането на административни глоби за контрабанда лицензираният складодържател на стоки, които са изнесени от неговия данъчен склад при режим на отложено плащане на акциз и са изведени неправомерно от този режим чрез контрабанда, независимо от това дали към момента на нарушението той е бил собственик на стоките съгласно нормите на частното право и независимо дали между участниците в контрабандния трафик и лицензирания складодържател е имало договорно правоотношение, въз основа на което би могло да се заключи, че те са действали като негови пълномощници?

⁽¹⁾ Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз и държането, движението и мониторинга на такива продукти (ОВ L 76, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129).

**Жалба, подадена на 24 февруари 2015 г. от H & R ChemPharm GmbH срещу решението,
постановено от Общия съд (трети състав) на 12 декември 2014 г. по дело T-551/08, H & R
ChemPharm GmbH/Европейска комисия**

(Дело C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: H & R ChemPharm GmbH (представители: M. Klusmann и S. Thomas, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се изцяло отмени решението на Общия съд (трети състав) от 12 декември 2014 г. по дело T-551/08, доколкото засяга жалбоподателя,
- при условията на евентуалност, да се намали в подходяща степен глобата от 22 милиона евро, наложена на жалбоподателя в член 2 от обжалваното решение на Комисията от 1 октомври 2008 г.,
- при условията на евентуалност спрямо предходното, делото да се върне на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане,
- да се отмени възлагането на съдебните разходи в размер на 10 000 EUR съгласно член 90, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд,
- ответникът да се осъди да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

С жалбата се атакува решението на Общия съд (трети състав) от 12 декември 2014 г. (рег. № 651533) по дело T-551/08, H&R ChemPharm GmbH/Комисия, с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на Решение № C(2008) 5476 окончателен на Комисията от 1 октомври 2008 г. (преписка COMP/39181 — Восьци за свещи) в частта, която засяга жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят пред Съда (и жалбоподател в първоинстанционното производство) излага следните основания:

1. С първото основание жалбоподателят по-специално твърди нарушение на член 81 ЕО [101 ДФЕС] поради противоречие и непълнота в мотивите на съдебното решение относно структурата на предприятието на жалбоподателя и отговорността му, с които Общият съд констатира, че жалбоподателят е нарушил член 81 ЕО. Основното противоречие се състояло в това, че за целите на вменяването на отговорност за нарушението Общият съд третира жалбоподателя и несвързаното с него предприятие Tudapetrol като един субект, но при налагането на глобата изхождал от постановката за наличие на две отделни предприятия. Доколкото от мотивите към решението на Общия съд не следвало дали жалбоподателят и Tudapetrol образуват едно-единствено предприятие или са две предприятия, жалбоподателят твърди и неизпълнение на задължението за мотивиране (член 296 ДФЕС), както и на признатото му като основно право на защита.
2. С второто основание жалбоподателят твърди неправилно вменяване на отговорност за поведението на служител, успоредно зает с разнообразни задачи в различни юридически самостоятелни предприятия. Жалбоподателят възразява срещу търсенето от него на отговорност за поведението на този служител, без Общият съд да е установил дали този сътрудник в крайна сметка е предприел процесните действия и за жалбоподателя. Правното становище на Общия съд по този въпрос нарушавало член 81 ЕО. Освен това Общият съд нарушил принципа на справедлив процес, тъй като отхвърлил искането на жалбоподателя да приведе доказателства за фактическите задачи на съответния служител с правно неиздържана обосновка (нарушение на член 6 от ЕКПЧ).
3. С третото си основание жалбоподателят твърди наличие на повлияли върху решението грешки при тълкуването на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾ с оглед на оборота, въз основа на който се определя паричната глоба. Тези грешки се състояли в това, че при изчисляването на глобата Общият съд приел включването на продажби на трето предприятие, въпреки че това предприятие безспорно не било участвало в нарушението и не образувало стопанска единица с жалбоподателя. В допълнение, в съдебното решение нямало никаква правна обосновка защо при определянето на паричната глоба се включват обороти на трети лица независимо от липсата на стопанска единица. Ето защо изложеното от Общия съд било в разрез не само с член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, но и с изискванията на съдебната практика за надлежно мотивиране (член 296 ДФЕС).
4. С четвъртото основание на първо място се твърди, че при определянето на паричната глоба Общият съд взел предвид обороти на дружества, които били придобити едва в края на периода, до който се отнася твърдяното нарушение, и тези обороти били екстраполирани върху целия твърдян период на участие. Това противоречало на подхода на Общия съд в паралелното решение по дело Esso ⁽²⁾. В решение Esso същият съд по същата преписка постановил по същия въпрос, че съответният подход на Комисията води до изкуствено увеличаване на оборота, въз основа на който се изчислява паричната глоба. Това неравно третиране представлявало нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003. Доколкото Общият съд не взел отношение по оплакванията на жалбоподателя, обжалваното съдебно решение страдало и от порок в мотивите (член 296 ДФЕС). Жалбоподателят също така твърди, че Общият съд е допуснал грешки при изчисляването на оборота, които довели до двойно отчитане на обороти, представляващо нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003.
5. С петото си основание жалбоподателят твърди няколко грешки при прилагане на правото, допуснати при определянето на паричната глоба, сред които по-специално несъразмерност на наложената на жалбоподателя глоба в сравнение с наложените на други, участвали в твърдените нарушения предприятия (нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003). Жалбоподателят се оплаква, че Общият съд не отчетел разлики в степента на приноса на жалбоподателя за нарушението в сравнение с други участвали предприятия, както и че е налице непропорционално отчитане на размера на предприятието.
6. С шестото основание жалбоподателят твърди грешки при прилагане на правото, допуснати при определянето от Общия съд на разходите, с оглед на възлагането в тежест на процесуалните разходи — за които не била изложена по-подробна обосновка и за които се твърди, че са допълнителни — направени от Общия съд (нарушение на член 90, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд, на член 296 ДФЕС и на член 6 от ЕКПЧ). Такива разходи не били извършени, нито пък жалбоподателят бил изслушан преди да бъде постановено решението относно разходите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.

Жалба, подадена на 27 февруари 2015 г. от Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 17 декември 2014 г. по дело T-72/09, Pilkington Group Limited и др./Комисия

(Дело C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (представители: S. Wisking и K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени решението по дело T-72/09 в частта, в която се отхвърля искането за отмяна на член 2, буква в) от решението на Комисията,
- да намали размера на глобата, наложена на жалбоподателите в член 2, буква в) от решението на Комисията,
- да осъди Комисията да заплати разноските, направени от тях във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите поддържат, че съдебното решение трябва да бъде отменено по следните основания:

Първо, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато тълкувал точка 13 от Насоките на Комисията от 2006 година относно метода за определяне на глобите⁽¹⁾, тъй като приел, че при определяне на релевантната стойност на продажбите Комисията имала право да взема предвид продажбите по договори, които предхождат периода на нарушението и не са били повторно договорени през посочения период. След като такива продажби не можело да бъдат засегнати от нарушението, не било правилно от правна гледна точка те да бъдат отчитани при определяне на основния размер на глобата.

Второ, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато тълкувал член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003⁽²⁾, тъй като приел, че окончателният размер на глобата не превишавал законоустановената горна граница от 10 %. Подходящият обменен курс за изчисляване на горната граница от 10 % не бил средният обменен курс на ЕЦБ за финансовата година, предхождаща годината на приемане на решението на Комисията, а обменният курс на ЕЦБ, приложим към датата на приемане на посоченото решение.

Трето, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приложил неточно правилата относно равното третиране и пропорционалността и като не упражнил правомощието си за пълен съдебен контрол в степента, изисквана в практиката на Съда.

⁽¹⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (понастоящем членове 101 и 102 ДФЕС) (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 12 март 2015 г. — Vestel Iberia и Makro autoservicio mayorista/Комисия
(Дела T-249/12 и T-269/12) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Митнически съюз — Последващото вземане под отчет и опрощаване на вносни мита — Цветни телевизионни приемници с произход от Турция — Искане за опрощаване на мита, подадено от двама вносител — Препращане от Комисията на националните власти към решение, отнасящо се до друг вносител — Член 871, параграфи 2 и 6, и член 905, параграфи 2 и 6 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2015/C 138/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Vestel Iberia, SL (Мадрид, Испания) (дело T-249/12) и Makro autoservicio mayorista SA (Мадрид) (дело T-269/12) (представители: P. De Baere и P. Muñiz, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal и L. Kerpenne)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Кралство Испания (представител: A. Rubio González, abogado del Estado)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С (2010) 22 окончателен на Комисията от 18 януари 2010 г., с което се приема, че е обосновано вноските мита да бъдат последващо взети под отчет и не е обосновано в определен случай тези мита да бъдат опростени.

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-249/12 и T-269/12 за целите на настоящото съдебно решение.
- 2) Отхвърля жалбите като недопустими.
- 3) Осъжда Vestel Iberia, SL и Makro autoservicio mayorista SA да заплатят съдебните разходи.
- 4) Кралство Испания понася направените от него съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 4.8.2012 г.

Решение на Общия съд от 9 март 2015 г. — ultra air/CXBP — Donaldson Filtration Deutschland
(ultra.air ultrafilter)

(Дело T-377/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009)

(2015/C 138/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ultra air GmbH (Hilden, Германия) (представител: C. König, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Наан, Германия) (представители: N. Siebertz, M. Teworte-Vey и A. Renvert, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 6 май 2013 г. (дело R 1100/2011-4) относно производство по обявяване на недействителност при страни Donaldson Filtration Deutschland GmbH и ultra air GmbH.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 6 май 2013 г. (дело R 1100/2011 4) в частта му относно устройствата за отложено управление.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Ultra air GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на СХВП и на Donaldson Filtration Deutschland GmbH.

(¹) ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Решение на Общия съд от 6 март 2015 г. — Braun Melsungen/СХВП (SafeSet)

(Дело T-513/13) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „SafeSet“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 — Служебна проверка на фактите — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)

(2015/C 138/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: B. Braun Melsungen AG (Мелзунген, Германия) (представител: M.-C. Seiler, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 27 юни 2013 г. (преписка R 1598/2012-1), свързано със заявка за регистрация на словния знак „SafeSet“ като марка на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда B. Braun Melsungen AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 336, 16.11.2013 г.

Решение на Общия съд от 6 март 2015 г. — Novomatic/CХВП — Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Дело T-257/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BLACK JACK TM“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Общността „BLACK TRACK“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2015/C 138/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Novomatic AG (Гумполдскирхен, Австрия) (представител: W. Mosing, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално A. Pohlmann, впоследствие S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Мербуш, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 18 февруари 2014 г. (преписка R 329/2012-4), постановено в производство по възражение със страни Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH и Novomatic AG.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 18 февруари 2014 г. (преписка R 329/2012-4).
- 2) Осъжда СХВП да заплати съдебните разходи, както и разходите, направени в производството пред апелативния състав.

⁽¹⁾ ОВ С 94, 24.6.2014 г.

Определение на Общия съд от 26 февруари 2015 г. — Lavazza/CХВП — Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO)

(Дело T-392/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 138/63)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Lavazza SpA (Торино, Италия) (представители: A. Vanzetti, M. Ricolfi, G. Sironi и C. Mezzetti, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално F. Mattina, впоследствие F. Mattina и N. Bambara, и накрая N. Bambara и P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Commercialunione Prima Srl (Бресо, Италия) (представители: G. Celona и B. Dosi, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на CXBP от 26 юни 2012 г. (преписка R 124/2011-1) относно производство по възражение между Commercialunionе Prima Srl и Luigi Lavazza SpA.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя и встъпилата страна да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и всеки от тях да заплати половината от съдебните разноски, направени от ответника.

⁽¹⁾ ОВ С 331, 27.10.2012 г.

Определение на Общия съд от 3 март 2015 г. — Gemeente Nijmegen/Комисия

(Дело T-251/13) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ, предоставена от нидерландска община в полза на професионален футболен клуб — Решение за започване на официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — Марка за помощ, която е изпълнена изцяло към датата на решението — Допустимост — Обжалваем акт)

(2015/C 138/64)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Gemeente Nijmegen (Нидерландия) (представители: H. Janssen и S. van der Heul, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: S. Noë и B. Stromsky)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2013) 1152 окончателен на Комисията от 6 март 2013 г. относно помощите, предоставени на нидерландските професионални футболни клубове Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV и FC Den Bosch между 2008 г. и 2011 г (Държавна помощ SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN))

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Gemeente Nijmegen да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 189, 29.6.2013 г.

Определение на Общия съд от 26 февруари 2015 г. — Métropole Gestion/CXBP — Metropol („METROPOL“)

(Дело T-431/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Словна марка „METROPOL“ — Искане за обявяване на недействителност — Липса на искане за подновяване на регистрацията на марката — Заличаване на марката с изтичането на срока на регистрацията — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2015/C 138/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Métropole Gestion (Париж, Франция) (представител: M.-A. Roux Steinkühler, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Metropol Investment Financial Company Ltd (Москва, Русия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 4 юни 2013 г. (преписки R 723/2012-2 и R 845/2012-2), във връзка с производство по обявяване на недействителност между Métropole Gestion и Metropol Investment Financial Company Ltd.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество.
- 2) Métropole Gestion и Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) понасят направените от всеки от тях разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г.

Решение на Общия съд от 24 февруари 2015 г. — G-Star Raw/СХВП — PepsiCo (PEPSI RAW)

(Дело T-473/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на заявката за регистрация на оспорваната марка — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 138/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: G-Star Raw CV (Амстердам, Нидерландия) (представители: J. van Manen, M. van de Braak и L. Fresco, адвокати)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: PepsiCo, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: V. von Bomhard и T. Heitmann, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 25 юни 2013 г. (преписка R 1586/2012-2), постановено в производство по възражение със страни G-Star Raw CV и PepsiCo, Inc.

Диспозитив

- 1) Основанието за произнасяне по жалбата по същество е отпаднало.
- 2) Жалбоподателят и встъпилата страна понасят направените от тях съдебни разноски, като всеки от тях понася и половината от съдебните разноски на ответника.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г.

Определение на Общия съд от 5 март 2015 г. — Intesa Sanpaolo/CXBP (NEXTCARD)(Дело T-233/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „NEXTCARD“ — Частичен отказ за регистрация от проверителя — Задължение за мотивиране — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2015/C 138/67)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Intesa Sanpaolo SpA (Торино, Италия) (представители: P. Pozzi, G. Ghisletti и F. Braga, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: L. Rampini)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на CXBP от 10 февруари 2014 г. (преписка R 1807/2013-5) относно заявка за регистрация на словния знак „NEXTCARD“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Intesa Sanpaolo SpA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 235, 21.7.2014 г.

Жалба, подадена на 23 декември 2014 г. — Søndagsavisen/Комисия

(Дело T-833/14)

(2015/C 138/68)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Søndagsavisen A/S (Съборг, Дания) (представител: M. Honoré, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията от 9 юли 2014 г. да не повдигне възражения по отношение на освобождаването от данък за някои реклами (SA.35683),
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, който е конкурент на получателя на помощта, поддържа, че Комисията е трябвало да констатира, че са налице съмнения дали освобождаването от данък, предвидено за рекламите в неразпространяваните по домовете печатни материали и в абонаментните вестници, не съставлява помощ.

Поради това според жалбоподателя Комисията е трябвало да образува официалната процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾. Тъй като не постъпила така, Комисията нарушила процесуалните права на жалбоподателя по член 108, параграф 2 ДФЕС.

Жалбоподателят излага следните доводи в подкрепа на твърдението си, че са налице основателни съмнения:

- времето, през което Комисията се е занимавала със случая, е изключително дълго и само по себе си сочи, че е налице основателно съмнение — не на последно място и защото става дума за схема за помощ, за която е постъпило уведомление съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС,
- решението на Комисията е порочно, тъй като не е мотивирано по отношение на освобождаването от данък, предвидено за рекламите в неразпространяваните по домовете печатни материали и в абонаментните вестници, и
- Комисията е изследвала непълно и неправилно датското законодателство относно данъците върху рекламата за целите на преценката дали освобождаването от данък, предвидено за рекламите в неразпространяваните по домовете печатни материали и в абонаментните вестници, представлява държавна помощ.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 23 декември 2014 г. — Forbruger-Kontakt/Комисия

(Дело T-834/14)

(2015/C 138/69)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Forbruger-Kontakt A/S (Таструп, Дания) (представител: M. Honoré, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията от 9 юли 2014 г. да не повдигне възражения по отношение на освобождаването от данък за някои реклами (SA.35683),
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Доводите на жалбоподателя са по същество еднакви или сходни с изложените по дело T-833/14, Søndagsavisen/Комисия.

Жалба, подадена на 4 февруари 2015 г. — Sharif University of Technology/Съвет

(Дело T-52/15)

(2015/C 138/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sharif University of Technology (Техеран, Иран) (представител: M. Happpold, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени приложението към Решение 2014/776/ОВПСС, приложение II към Решение 2010/413/ОВПСС, приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1202/2014 на Съвета, и приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета, доколкото те засягат жалбоподателя;
- да присъди на жалбоподателя обезщетение заради увреждането на доброто му име в резултат на действията на Съвета, и
- да осъди Съвета да заплати на жалбоподателя разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Чрез жалбата си жалбоподателят иска отмяна на приложението към Решение 2014/776/ОВПСС ⁽¹⁾, приложение II към Решение 2010/413/ОВПСС на Съвета ⁽²⁾, приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1202/2014 на Съвета ⁽³⁾, и приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета ⁽⁴⁾, доколкото те засягат жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага четири правни основания.

Първото правно основание е изведено от нарушение от страна на Съвета на правото на защита на жалбоподателя и на правото му на ефективна съдебна защита;

второто правно основание е изведено от допусната от Съвета явна грешка в преценката при приемането на ограничителните мерки срещу жалбоподателя;

третото правно основание е изведено от допусната от Съвета нарушение на правото на жалбоподателя на собственост и на принципа на пропорционалност; и

четвъртото правно основание е изведено от злоупотреба с власт от Съвета при приемането на ограничителни мерки срещу жалбоподателя.

⁽¹⁾ Решение 2014/776/ОВПСС на Съвета от 7 ноември 2014 година за изменение на Решение 2010/413/ОВПСС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 325, стр. 19).

⁽²⁾ Решение 2010/413/ОВПСС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВПСС (ОВ L 195, стр. 39).

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1202/2014 на Съвета от 7 ноември 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 325, стр. 3).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

Жалба, подадена на 4 февруари 2015 г. — Amitié/EACEA

(Дело T-59/15)

(2015/C 138/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Amitié Srl (Болоня, Италия) (представител: D. Bogaert, lawyer)

Ответник: Изпълнителна агенция за образование, аудио-визия и култура (EACEA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви подадената жалба срещу EACEA за допустима;

- да обяви решението, изпратено от EACEA, с дата 26 ноември 2014 г., няма правно основание и в резултат на това да постанови незабавна отмяна на всички приети мерки от EACEA срещу жалбоподателя;
- да обяви, че сумата 941 310,38 EUR по дебитно известие № 3241415195 от дата 12 декември 2014 г., издадено от EACEA до жалбоподателя, не се дължи;
- да осъди EACEA да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Чрез жалбата си, подадена на основание членове 256 и 272 ДФЕС, жалбоподателят иска от Общия съд да обяви, че решението на EACEA от 26 ноември 2014 г., излагащо приетите мерки срещу АМПТЕ, в резултат на разследването, проведено от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) е необосновано.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че приетите от EACEA срещу жалбоподателя са необосновани.

- Неизпълнението на условията, посочени относно искането за мерките: нарушение на разпоредбите на Регламент № 2988/1995 ⁽¹⁾, както и на принципа на пропорционалност.
- Нарушение на разпоредбите на договора и погрешно приложение на Регламенти № 966/2012 ⁽²⁾ и № 1268/2012 ⁽³⁾. Никоя от мерките (съдържащи се в решението на EACEA от 26 ноември 2014 г.), приложени срещу жалбоподателя няма правно основание. Субсидиарно, възстановяването на всички предоставени на жалбоподателя суми би представлявало злоупотреба с право и незаконно обогатяване в полза на EACEA.

2. Второто правно основание, състоящо се в твърдението за невалидност на разследването и заключенията на OLAF (нарушения на договорните разпоредби и приложимите регламенти).

- Разследването на OLAF не е в съответствие с Регламент № 883/2013 ⁽⁴⁾ и/или с общите принципи, приложими в материята.
- Тъй като решението на EACEA е основано на заключенията на OLAF в резултат на разследването му, незаконосъобразността на разследването и доклада на OLAF задължително засягат и решението на EACEA.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности.

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета.

⁽³⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета.

Иск, предявен на 6 февруари 2015 г. — TALANTON/Комисия

(Дело T-65/15)

(2015/C 138/72)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Talanton, Акционерно дружество за консултантски, обучителни, разпространителски, маркетингови услуги и услуги по търговска администрация (Палео Фалиро, Гърция) (представител: K. Damis, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да назначи експертиза, за да провери твърдението в доклада на външния одитор, прието неправилно Комисията, съгласно което е налице „липса на алтернативни доказателства в подкрепа на декларираните разходи за персонал“. Въпросната информация е от основно значение за изхода на делото, тъй като разходите за персонал представляват преобладаващата част от допустимите разходи, като също надхвърлят всички непреки разходи,
- да обяви, първо, че дебитно известие № 3241414916, изпратено на ищеца на 10 декември 2014 г., с което Комисията иска възстановяването на двеста седемдесет и три хиляди петстотин тридесет и пет евро и тридесет и осем цента (273 535,38 EUR) съгласно договора по проект FP-7216088 POCEMON въз основа на непълния и неточен одитен доклад № 11-BA135-006, представлява нарушение на договорните задължения на Комисията, и второ, че декларираните разходи по спорния договор са допустими, и следователно да осъди Комисията да издаде кредитно известие за сто двадесет и девет хиляди седемстотин шестдесет и четири евро и тридесет и осем цента (129 764,38 EUR).

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага две основания.

1. Първото основание почива на клаузата за подсъдност:

- Ищецът твърди, че от неговия подробен анализ по настоящия иск следва, че не съществува никаква причинно-следствена връзка между фактите, посочени в одитния доклад, и заключенията на външния одитор, които неоснователно са били приети от Комисията, въпреки обоснованите възражения (на ищеца), които не са били разгледани. Въпросният анализ отрича всички изводи на външния одитор, поради което Комисията следвало да стигне до нови изводи и да приеме декларираните от ищеца разходи.

2. Второто основание почива на добросъвестното изпълнение на договора и на забраната за недобросъвестно прилагане на договорните клаузи:

- на първо място, ищецът твърди, че не му е било признато неговото законно право директно да представи своите възражения на определения от Комисията одитор и да отговори на неоснователните твърдения на автора на проекта за одитен доклад. Това е особено важно, предвид факта, че се поставят въпроси за безпристрастността на външния одитор спрямо ищеца и за допуснатите нередности,
- на второ място, ищецът твърди, че проектът за одитен доклад на външния одитор е бил приет от Комисията без да са били проверени и отхвърлени по аргументиран начин законосъобразните и подробни оплаквания на ищеца, както и представените допълнителни сведения. Проектът за одитен доклад е възпроизведен в одитен доклад № 11-BA135-006 от 22 януари 2013 г. във връзка с договор POCEMON, № FP7-216088, където неправилно се изтъква липсата на алтернативни доказателства за декларираните разходи за персонал. Преценката на външния одитор е произволна и необоснована, при положение че като доказателства са представени голям брой алтернативни доказателства и клетвени декларации от всички участващи в проекта служители, поради което съответното решение на Комисията, в което се приема оценката на външния одитор без да се излагат мотиви, е неправилно.

Жалба, подадена на 12 февруари 2015 г. — Scandlines Øresund и др./Комисия

(Цело T-68/15)

(2015/C 138/73)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Дания), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør, Дания), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Швеция) (представители: M. Johansson, R. Azelius и P. Remnelid, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и
- да осъди Комисията да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена на основание член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз за отмяна на решението на Европейската комисия от 15 октомври 2014 г. по член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз (по преписки SA.36558 и SA.38371 — Дания, и SA.36662 — Швеция, Помощ, предоставена на Øresundsbro Konsortiet).

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от грешки при прилагане на правото и в преценката.

- С първата част от първото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е заключила, че финансирането на местната инфраструктура не включва държавна помощ, след като съответните мерки не са могли да нарушат конкуренцията, нито да засегнат търговията между държавите членки.
- С втората част жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото що се отнася до безусловния характер на държавните гаранции и подлежащото на принудително изпълнение право на консорциума да получи държавно гарантирано финансиране, както и относно преценката на Комисията за броя на държавните гаранции.
- С третата и четвъртата част жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е заключила, че шведските гаранции представляват схема за държавна помощ и съществуваща помощ.
- С петата част жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, когато е заключила, че държавните гаранции са ограничени до финансирането на постоянната връзка.
- С шестата част на първото правно основание жалбоподателите твърдят нарушение на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, доколкото Комисията не е имала достатъчно основания, за да приеме, че въпросните мерки за помощ са съвместими с вътрешния пазар.
- Съгласно шестата част жалбоподателите твърдят също, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като не е преценила кумулативния ефект на всички различни мерки за помощ предоставени пряко и непряко на консорциума.
- Със седмата част на първото правно основание жалбоподателите твърдят неправилно прилагане на принципа на оправданите правни очаквания.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на задължението да открие официалната процедура по разследване.

— Второто правно основание е разделено на деветнадесет части, чрез които жалбоподателите излагат, че разглеждането от Комисията е било недостатъчно и непълно и че по много въпроси Комисията е отказала да следва собствените си насоки и известия. Тези пропуски установяват достатъчно убедително, че Комисията не е била в състояние към момента на приемането на обжалваното решение да разреши всички сериозни затруднения, идентифицирани по разглежданата преписка. В резултат на това Комисията погрешно е отказала да защити процесуалните права, които жалбоподателите черпят от член 108, параграф 2 от ДФЕС.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на задължението да се изложат мотиви.

— С третото си и последно правно основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение не е надлежно мотивирано. Жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е уверила, че твърденията и мотивите в обжалваното решение са достатъчно точни, така че жалбоподателите да могат да защитят правата си, а Съдът да упражни своя контрол. Твърдените недостатъци в мотивите засягат преценката на Комисията по отношение на местната инфраструктура, държавните гаранции, датските данъчни предимства, датските държавни заеми и накрая, факта, че заключенията на Комисията относно съответствието с вътрешния пазар и оправданите правни очаквания се основават на общи мотиви.

Иск, предявен на 6 февруари 2015 г. — Hippler/Комисия

(Дело T-72/15)

(2015/C 138/74)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Eberhard Hippler (Дорстен, Германия) (представител: M. Richter, Rechtsanwältin)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

— да забрани на ответника, под страх от налагане на глоба, определена от Общия съд за всяко нарушение, да предоставя без съгласието на жалбоподателя публичен достъп до карти на мрежите на жалбоподателя „Bochum“, „Dortmund“, „Düsseldorf/Meerbusch“, „Duisburg“ и „Essen“, както е направено по-долу:

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf> и

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

— да осъди ответника да плати на ищеца обезщетение в размер на 10 100 EUR,

— да осъди ответника да заплати на ищеца направените преди образуване на съдебното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2 743,43 EUR,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокатско възнаграждение.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът твърди нарушение на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ и нарушение на членове 15 и 19а от Urhebergesetz във връзка с член 97, параграф 2 от Urhebergesetz ⁽²⁾.

Ищецът твърди, че спорните карти на мрежи били защитени от авторското право, като научни, съответно технически изображения. В нито един момент ищецът не е разрешавал на ответника предприетите действия на използване, по-специално не е предоставял право на ползване. Ответникът не е придобил валидно право на ползване и от трето лице. Чрез използването на картите, ответникът е предоставил публичен достъп до тях, съответно ги е разгласил публично.

Освен това ищецът твърди, че при оценяването на имуществената вреда, която му е причинена, следва да се приложи по аналогия изчисляването при лицензионните такси. Ищецът имал право да му се заплати подходяща лицензионна такса. Лицензионна такса в размер на 2 020 EUR за карта била обичайна и подходяща за германския пазар и била призната като такава и от съдилищата. Поради това обезщетението за вреди възлизало на 10 100 EUR.

Освен това ищецът твърди, че ответникът му е нанесъл и неимуществени вреди с нарушаването на изключителното му авторско право и поради това следва да бъде осъден да заплати обезщетение за неимуществени вреди и да преустанови действията на използване.

На последно място ищецът твърди, че с основание е предупредил ответника чрез адвокат и поради това последният следва да му възстанови направените в тази връзка необходими разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2 743,43 EUR.

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

⁽²⁾ Urheberrechtsgesetz от 9 септември 1965 г. (Закон за авторското право и сродните му права, BGBl. I стр. 1273), който последно е изменен с член 1 от Закон от 5 декември 2014 г. (BGBl. I стр. 1974).

Жалба, подадена на 20 февруари 2015 г. — Aston Martin Lagonda/СХВП (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)

(Дело T-86/15)

(2015/C 138/75)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Обединено кралство) (представител: D. Farnsworth, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: Марка на Общността, която съдържа означението „друг“, изобразяваща решетка, поставена върху предната страна на автомобил — заявка за регистрация № 12 218 418

Обжалвано решение: Решение на втори апелативен състав на СХВП от 18 декември 2014 г. по преписка R 1795/2014-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която потвърждава извода на проверителя относно липсата, на пръв поглед, на отличителен характер на заявената марка, що се отнася до въпросните стоки и услуги;
- да разреши публикуването на заявката за марка на Общността № 12 218 418 и
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 20 февруари 2015 г. — Aston Martin Lagonda/СХВП (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)

(Дело T-87/15)

(2015/С 138/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Обединено кралство) (представител: D. Farnsworth, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: Марка на Общността, която съдържа означението „друг“, изобразяваща решетка, поставена върху предната страна на автомобил — заявка за регистрация на марка на Общността № 11 867 215

Обжалвано решение: Решение на втори апелативен състав на СХВП от 11 декември 2014 г. по преписка R 1797/2014-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която потвърждава извода на проверителя относно липсата на пръв поглед, на отличителен характер на заявената марка, що се отнася до въпросните стоки и услуги;
- да разреши публикуването на заявката за марка на Общността № 11 867 215;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 20 февруари 2015 г. — Aston Martin Lagonda/СХВП (Изображение на решетка на автомобилен радиатор)

(Дело T-88/15)

(2015/С 138/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Обединено кралство) (представител: D. Farnsworth, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: Марка на Общността, която съдържа означението „друг“, изобразяваща решетка на автомобилен радиатор — заявка за регистрация № 11 867 173

Обжалвано решение: Решение на втори апелативен състав на СХВП от 22 декември 2014 г. по преписка R 1798/2014-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която потвърждава извода на проверителя относно липсата, на пръв поглед, на отличителен характер на заявената марка, що се отнася до въпросните стоки и услуги;
- да разреши публикуването на заявката за марка на Общността № 11 867 173;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 25 февруари 2015 — Tubes Radiatori/СХВП — Antrax It (радиатори за отопление)

(Дело T-98/15)

(2015/С 138/78)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Tubes Radiatori Srl (Ресана, Италия) (представители: S. Verea, K. Muraro, M. Balestrieri, P. Menapace, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Antrax It Srl (Ресана, Италия)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят.

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн или модел на Общността за стоки „радиатори за отопление“ — промишлен дизайн на Общността № 000169 370-0002.

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на СХВП от 9 декември 2015 г. по преписка R 1643/2014-3.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и вследствие на това да установи и обяви действителността на промишлен дизайн или модел на Общността № 000169370-0002, притежаван от TUBES RADIATORI s.r.l., тъй като притежава новост и оригиналност,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски съгласно член 87 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд на европейските общности от 2 май 1991 г.

Изложени основания

- Нарушение на член 1г от Регламент (ЕО) № 216/96, на принципа на състезателност и задължението за мотивиране.
- Направено и възражение за наличие на сила на пресъдено нещо.

Жалба, подадена на 26 февруари 2015 г. — Red Bull/СХВП — Optimum Mark (Изображение на цветовете синьо и сребърно)

(Дело T-101/15)

(2015/С 138/79)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Австрия) (представител А. Renck, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Optimum Mark (Варшава, Полша)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Изображение на цветовете синьо и сребърно — заявка за регистрация на марка на Общността № 2 534 774

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 2 декември 2014 г. по преписка R 2037/2013-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП и другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, в случай че тя реши да встъпи в производството, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 4, член 7, параграф 1, буква а) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на установения от Съда съгласно общностното право принцип на оправданите правни очаквания

Жалба, подадена на 26 февруари 2015 г. — Red Bull/СХВП — Optimum Mark (Изображение на цветовете синьо и сребърно)

(Дело T-102/15)

(2015/С 138/80)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Австрия) (представител: А. Renck, адвокат)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Optimum Mark (Варшава, Полша)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Изображение на цветовете синьо и сребърно — заявка за регистрация на марка на Общността № 9 417 668

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 2 декември 2014 г. по преписка R 2036/2013-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП и другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, в случай че тя реши да встъпи в производството, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 4, член 7, параграф 1, буква а) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на установения от Съда съгласно общностното право принцип на оправданите правни очаквания

Жалба, подадена на 27 февруари 2015 г. — Flabeg Deutschland/Комисия

(Дело T-103/15)

(2015/C 138/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Flabeg Deutschland GmbH (Нюрнберг, Германия (представители: M. Küper и E.-M. Schwind, Rechtsanwälte))

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 25 ноември 2014 г., постановено по преписка „Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN) C(2014) 8786 окончателен“, и по-специално членове 1 и 2, член 3, точки 1 и 2, членове 4 и 5 (квалифициране като помощ и констатиране на несъвместимостта на EEG 2012, включително на особения му компенсационен режим, с общия пазар), както и на член 6 във връзка с член 7 (разпореждане за незабавно частично възстановяване от получателите),
- да осъди ответника да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: неналичие на условията по член 107 ДФЕС.

Жалбоподателят твърди, че системата на налагане на намалена допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим по EEG 2012 не са помощи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В случай че особеният компенсационен режим по EEG 2012 трябвало да се приеме за помощ, същият бил обоснован от член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС (помощи за насърчаване изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес, респ. за улесняване развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, без тези помощи да засягат условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес) и следователно не противоречал на правото относно помощите.

2. Второ основание: неприложимост на релевантните за плана за адаптация Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика (*the Environmental and Energy State Aide Guidelines* — EEAG)

Жалбоподателят изтъква, че EEAG, които са релевантни за целите на определянето на подлежащата на възстановяване съгласно член 3 от обжалваното решение на ответника сума, и които са станали приложими от 1 юли 2014 г., са неприложими за него, тъй като разглежданите инструменти — системата на налагане на намалена допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим по EEG 2012 — не представляват помощи и освен това принципът на законосъобразност на действията на администрацията важи и на равнище ЕС.

Жалба, подадена на 27 февруари 2015 г. — Bundesverband Glasindustrie и др./Комисия

(Дело T-108/15)

(2015/C 138/82)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Bundesverband Glasindustrie (Дюселдорф, Германия), Gerresheimer Lohr GmbH (Лор, Германия), Gerresheimer Tettau GmbH (Тетау, Германия), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Бопфен, Германия), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Аморбах, Германия), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Дюселдорф), Pilkington Deutschland AG (Гелзенкирхен, Германия), Schott AG (Майнц, Германия), SGD Kipfenberg GmbH (Кипфенберг, Германия), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Шлойзинген, Германия), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Гросбрайтенбах, Германия), HNG Global GmbH (Гарделеген, Германия) (представители: U. Soltész и C. von Köckritz, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени член 1 и член 3, параграф 1 от решението на Европейската комисия от 25 ноември 2014 г., държавна помощ № SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN), C(2014) 8786 окончателен относно подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, доколкото в тези разпоредби се констатира, че

(i) основаната на германския Закон за предимството на възобновяемите енергии (Erneuerbare-Energien-Gesetz от 25 октомври 2008 г., в действащата му редакция от 1 януари 2012 г., наричан по-нататък „EEG 2012“) подкрепа за производството на електроенергия от възобновяеми източници, включително механизмът за финансиране на тази подкрепа, и

(ii) поддържането на намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители (особен компенсационен режим — BesAR) съгласно член 40 и сл. EEG 2012 през 2013 г. и 2014 г. представляват неправомерни, приведени в действие в нарушение на член 108, параграф 3 ДФЕС държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС,

- да отмени член 2, член 3, параграф 2, член 6, член 7 и член 8 от обжалваното решение, доколкото в тях се констатира несъвместимостта на BesAR с вътрешния пазар и се разпорежда помощта да бъде възстановена, и
- да осъди Комисията да понесе съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. При особения компенсационен режим (BesAR) не била налице държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като нямало предоставяне на предимство. Комисията неправилно приела, че BesAR предоставя на енергоемките потребители релевантно от гледна точка на правото относно помощите предимство.
2. При системата на налагане на намалена допълнителна такса по EEG и при BesAR не била налице държавна помощ, тъй като при тях не се прибавяло до държавни средства. Тази правна уредба засягала изключително частни средства. Обжалваното решение било несъвместимо с практиката на Съда, и по-специално с дело *PreussenElektra*.
3. Комисията неправилно констатирала в мотивите си, че BesAR има селективен характер. Не било налице никакво отклонение спрямо релевантната референтна система. Във всеки случай BesAR бил обоснован от природата и вътрешната структура на EEG 2012.
4. Комисията допуснала грешка при прилагане на правото, доколкото преценила възможността за разрешаване на BesAR изключително въз основа на новите Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г.
5. Ако Комисията приемела, че BesAR представлява помощ, която не може да бъде разрешена, във всеки случай възстановяването ѝ било недопустимо, тъй като ставало дума за „съществуваща помощ“.
6. Освен това възстановяването ѝ било изключено предвид защитата на оправданите правни очаквания. В предходно решение Комисията констатирала, че при системата на EEG не е налице помощ.
7. В допълнение, изпълнението на разпореждане за възстановяване, що се отнася до BesAR, било невъзможно.

Жалба, подадена на 2 март 2015 г. — Saint-Gobain Isover G+H и др./Комисия

(Дело T-109/15)

(2015/C 138/83)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Saint-Gobain Isover G+H AG (Лудвигсхафен ам Райн, Германия), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Шолберг, Германия), Saint-Gobain Oberland AG (Бад Вурцах, Германия) и Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Херцогенрат, Германия) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението от 25 ноември 2014 г., постановено по преписка Държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, C(2014) 8786 окончателен,
- да осъди ответника да понесе съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първо основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

Жалбоподателите твърдят, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява помощ, тъй като държавни средства не са предоставяни, нито пък е правен отказ от такива. Допълнителната такса по EEG не била и селективно намалена. В допълнение, намаляването ѝ не нарушавало конкуренцията и не засягало търговията на вътрешния пазар.

2. Второ основание: нарушение на член 108, параграф 3 ДФЕС

Ако, обратно на мнението на жалбоподателите, била налице помощ, според тях във всеки случай ответникът не можел да разпорежи възстановяване съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС. Намалената допълнителна такса по EEG не представлявала нова помощ, тъй като идентичната ѝ по съдържание в основните си аспекти предходна уредба вече била одобрена от ответника през 2002 г.

3. Трето основание: нарушение на член 107, параграф 3 ДФЕС

На следващо място жалбоподателите изтъкват, че решението нарушава член 107, параграф 3 ДФЕС и принципа на защита на оправданите правни очаквания. В това отношение ответникът не трябвало да преценява разгледаната от него фактическа обстановка въз основа на публикуваните от същия едва на 14 юли 2014 г. Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г. Вместо това той трябвало да приложи Насоките, публикувани през 2008 г. Ако бил възприел като критерий Насоките от 2008 г., ответникът нямало как да стигне до различен извод от това, че твърдяната помощ е съвместима с вътрешния пазар.

4. Четвърто основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС

На последно място, според жалбоподателите ответникът е нарушил принципа на правна сигурност, както и член 108, параграф 1 ДФЕС, тъй като е постановил обжалваното решение в процедура относно нови помощи. Доколкото ответникът бил одобрил предходната уредба на EEG 2012, той трябвало да вземе решение в процедура относно съществуващи помощи, а не относно нови помощи.

Жалба, подадена на 2 март 2015 г. — International Management Group/Комисия

(Дело T-110/15)

(2015/C 138/84)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: International Management Group (Брюксел, Белгия) (представители: M. Burgstaller, Solicitor и E. Wright, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287 на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) от 6 февруари 2015 г., с което се отказва да се предостави достъп до определени документи съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията; и

— да осъди Европейската комисия да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е неизпълнение на задължението на ответника да посочи мотиви при отказа на достъп до поисканите документи, като се позове на общата презумпция за приложимост на защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит.
2. Второто правно основание е наличието на по-висш обществен интерес от оповестяването на документите.
3. Третото правно основание е липса на обяснение от страна на ответника защо защитата на частния живот и личната неприкосновеност на физически лица не допуска частичен достъп до поисканите документи.
4. Четвъртото правно основание е нарушение от страна на ответника на правото на жалбоподателя на добра администрация.

Жалба, подадена на 6 март 2015 г. — Proforec/Комисия**(Дело T-120/15)****(2015/C 138/85)***Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Proforec Srl (Recco, Италия) (представители: G. Durazzo, M. Mencoboni и G. Pescatore, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени Регламент (ЕС) № 2015/39 на Комисията от 13 януари 2015 г., оспорен на основаниято, изведено във въвеждането към настоящата жалба, възпроизведени понастоящем в пълен текст;
- Вследствие на отмяната да приеме всички актове и мерки, необходими за заличаване на вписването на защитеното географско указание „Focaccia di Recco col formaggio“ от регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания.
- Да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство. Ако въпреки всичко настоящата жалба не бъде уважена, всяка от страните да поеме направените от нея съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Според жалбоподателя оспорваният изпълнителен регламент фактически възпрепятства търговията на стоките на жалбоподателя, независимо че притежава регистрирани марки много преди датата на подаване на искането за защита до Комисията и независимо че жалбоподателят — факт по който не се спори и не е оспорен — е пуснал законно в обращение от 2006 г. и следователно от повече от 5 години стоката си в рамките на Европейския съюз.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 15 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, стр. 1)
 - В това отношение се посочва, че за влизането в сила на оспорвания регламент не е предвидено и не се предвижда какъвто и да било преходен период, за да се позволи изчерпването на складовите наличности и опаковките.

2. Второто правно основание е изведено от противоречие между съображение 5, 6 и 7 от оспорвания регламент.
 - В това отношение се посочва противоречие на съображение 5 и 6 със съображение 7 и нерегламентираната защита на наименование, чиято регистрация не е поискана и може да породи объркване по отношение на географското указание на основната съставка.
3. Третото правно основание е изведено от неправилно и превратно тълкуване на Комисията по отношение на твърдяните факти
 - В това отношение се твърди, че съображение 9 се отнася до твърдяна заплаха за стоките, като я отрича. Тази заплаха обаче не била твърдяна, а действителна, а претенциите на консорциума, подал искането, представляват антиконкурентно поведение, което може неправомерно да причини вреда на съществуващите конкуренти на пазара, накърнявайки придобитите им права чрез злоупотреба с власт от страна на Комисията.
4. Четвъртото правно основание е изведено от отпадане на временната защита.
 - В това отношение се твърди, че съображение 10 от оспорвания регламент съдържа неправилно посочване на фактите, тъй като преходната национална защита в Италия е отпаднала поради неприемане на план за самоконтрол върху спецификациите на производството.
5. Петото правно основание е изведено от нарушение на член 7, буква д) от Регламент № 1151/2012.
 - В това отношение се твърди, че оспорваният регламент, като забранява дълбокото замразяване и практиките на разрешено консервиране узаконява неправомерното поведение на консорциума, подал искането, противоречащо на правото на Съюза и свободното движение на стоки и услуги, като вследствие на това Комисията е изопачила действителния обхват на спецификациите в съображения 11 и 12 в очевидно нарушение на Регламент № 1151/2012.

Определение на Общия съд от 2 март 2015 г. — Watch TV/Съвет

(Дело T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 15.2.2014 г.

Определение на Общия съд от 4 март 2015 г. — Messi Cuccittini/CXBП — Pires Freitas Campos (LEO)

(Дело T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Език на производството: испански

Председателят на пети състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 22.9.2014 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG